

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis

Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas IX

Sausio-January 15 d., 1927

442

Nr. 1 (215)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879, Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

"VYTIS" (The Knight)

Published Semi-Monthly by Lietuvos Vyčiai (Knights of Lithuania)

SUBSCRIPTION RATE:

Yearly	\$3.50
6 Months	2.00
In foreign countries and Chicago yearly	4.00

Advertising rates on application.

All communications must be addressed:

"VYTIS"

4736 S. WOOD STREET

CHICAGO, ILLINOIS

Telephone Lafayette 6298

"VYTIS"

Jaunimo dvi-savaitinis laikraštis. Leidžia Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams	\$3.50
Pusmečiui	2.00
I Užsienį ir Chicagoj Metams	4.00
Pavieniais numeriais	.20

"VYTIS"

4736 S. WOOD STREET

CHICAGO, ILLINOIS

Telephone Lafayette 6298

Bern. P. Lagis

Veikiantis Jaunimas

Visa žmonija susideda iš pavienių vienetų arba asmenų, kurie būriasi į kuopas ir į draugijas, sudarančias galingą žmonijos aparatą, kurio kiekviena atskira dalis atlieka sau skirtingą rolę pasaulio gyvenime. Kiekviena toki žmonijos dalis arba bendruomenė yra susidariusi iš pavienių asmenų, turiančių savo tarpe kokius nors bendresnius ryšius, kurie juos sujungia ir palaiko. Tokie ryšiai gali būti etnografiniai, tautiniai, ekonominiai, idėjiniai ir politiniai.

Geras susijungimas ir išsivystymas tokiu būdu susikūrusios atskiros bendruomenės arba tautos priklauso nuo jos vienetų ir kuopų pasekmingo išlavavimo. Pastarasis gi paeina ne vien nuo medžiaginių ir klimatinų sąlygų, kuriose jos gyvena, bet ir nuo jų prigimtinių dvasinių pradų bei ypatybių išauklėjimo, kurie gali būti gerai išvystyti ir menkai. Toksai išlavinimas pamatinių ypatybių yra būtinais reikalingas dėl laukiamos ateities. Jei koki tauta turi gerai išlavintą pamatą, ji tvirtai laikysis ir gyvuos; jos gi pamatas yra priaugantieji asmenys ir visa jaunoji karta. Jei toji karta, priaugantis jaunimas, yra geras ir tvirtai išauklėtas, toji tauta lengviau pergalės gyvatos kliūtis, žengs pirmyn ir bus galinga. Jei jaunimas bus menkai sutvarkytas, tauta išgamės ir išnyks.

Prie tokios svarbios gyvavimo užduoties tauta rengiasi per jaunimą, jaunimas gi per veiklumą. Jei jaunimas yra veiklus ir uolus, jis gali tautai duoti gerą ateitį, nes rodo gerų ypatybių, kurias jaunystėje reikia tik gerai išbulinti, nes jaunystė yra ateities lėmėja kaip visam jaunimui, taip ir kiekvienam jaunuoliui.

Kaip jaunas, tik ką pradedantis veikti žmogus, išlavins ir sutvarkys savo gabumus, taip jis jomis ir naudosis savo ateityje, toki bus nauda jam pačiam ir kitiems ir toksai bus jo likimas ir laukiama laimė. Bet, kas gi nenorėtų būti patenkinęs ir laimingas? Visi to ieško, visi sau stato laimę už tikslą ir visi stengiasi ją įgyti. Kiekvienas išmintingas sutvėrimas veikia, triūšia ir dirba, nekartą dienomis ir naktimis, kad tik ką suradus, kad tik ką daugiau įsigijus, kad tik tapti laimingesniu!—Visa tautomis susijungusi žmonija lyg koki didelė skritulių mašina, sukasi ir rieda kiekviena dalis tarp kitų, tartum sau jau iš anksto užsibrieštu taku, kad tik ką daugiau nuveikti, kad tapti laimingesne. Taip jau Aukščiausias pasaulį sutvarkė!

Ir jaunuolis, lyg mažutėlis mašinos skritulys, sukasi pradžioje enerčijos apie kitus, kad pasiektų savo tikslą ir padaryti save laimingu. Bet jo pradinis veikimas priklauso nuo pamatinių ypa-

tybių išvystymo, nuo tolimesnio prisirengimo ir nuo jo paties pasidavimo, nes jaunos, ką tik pradedančios veikti jaunuolio ir jaunuolės jėgos priklauso nuo jų pačių palenkimo, nuo gyvenimo sukurio, kuriame jos turės būti išvystytos ir nuo tų žmonių, kurie jas padės išlavinti ir prirengti prie laukiamo veikimo ir prie užbriežtojo tikslo.

Jaunučiams veikėjams yra reikalingas erdvumas, liuosybė ir paskatinimas (impulsas) iš tos apystovos (milieu), kuri juos, nelyginant magnesu, traukte traukia plestėti, veikti ir gyvuoti. Bet, kaip jaunimas ir kiekvienas jaunuolis suvartoja šį patraukimą gyvuoti, labai daug priklauso nuo jo paties noro, nuo jo palinkimų ir nuo to metodo, kurį jis pasirenka savo jėgų išlavimui.

Tvykstant jėgomis jaunimas palenkia jas ten, iš kur jos daugiau skatinamos, kas jas stipriau miksina, kas stipriau įžeidžia jautrią vaidentuvę ir moka jaunomis jėgomis operuoti. Pagautas jausmų jaunimas greitai griebiasi veikti, viską giliai atjaučia, viską nori patirti ir savyje pergyventi. Jis viską myli, visko trokšta; jis viską sau stato už idealą, lyg kad sakytų: "idea est vita mea." Jis pergyvena ideališką laikotarpį, kuris jau kituose žmogaus gyvenimo perioduose beveik nebesikartoja. Šiame išsivystymo mete jaunimas atsižymi nepaprastu jautrumu, nes visokį apsi-reiškimą priima daugiau jausmais, negu pastoviu protavimu, ir tai dažniausiai vaizdais ir laikinai. Jam ir žmonijos gyvenimas persistato lyg tas įspūdių kupinas, kuriuo tik reikėtų gerėtis ir žaisti. Jaunimas pradžioje savo gyvavimo išivaizdina sau pasaulinius įvykius ne tiesioginiu būdu, bet labiausiai eksaltuotame vaizde, lyg prizminiame spektre, ir tai neilgam.

Iš pradžios jam pasirodo ir žmonijos gyvenimas, lyg tas atspindys ežero veidrodyje. Jis tartum slenka jo krantu ir mato kaip spindulių perlaužime atsimuša juodieji medžiai, vingiuojasi bėgančio traukinio grindyne, kaip mainos praeinančių kelevių ėnos ir kokiais puikiais vaizdais žaidžia visa veikiančioji gamta! Viskas tai atrodo lyg nepaprastai prakilniu ir ideališku apsi-reiškimu! Bet tikrenybėje ne viskas taip yra, kaip atrodo. Gyvenimas, nors nepastovus ir labai įvairus, tečiau realus, reikalaujantis patyrimo ir pasimokymo. Jaunimas jo dar neturi, jis dar nesuspėja gyvenimo iširti, delto labai greitai suklysta, nes sulyg dainiaus žodžių: "Jaunos dienos neprotingos, paklydimais gan gausingos." (Maironio eilės).

Jaunimas viskame greitai apsirinka, nes jam trūksta dar žinių ir prityrimo. Jis trokšta liuosybės bet pastaroji daro jį tuojaus vergu vieno

ar kito palinkimo; jis nori visus mylėti, bet toji meilė dažnai jį apvilia, ir jos neištikimungumas žadina jame neapykantą; jis stengiasi viską nuveikti, bet veikime neretai esti aplinkybių sutrukdytas ir nugalėtas.

Jo veikimas pasirodo kėblus ir pavojingas, ir jis, nenorėdamas visai nukrypti nuo tiesioginio tikslo, yra būtinai reikalingas pagalbos ir prityrusio vadovavimo. Šisai vadovavimas visuomet yra, apsireiškia, tik esti labai įvairus. Jis privalo remtis vyresnybe (autoritetu), prityrimu ir savo laikui atatinamu įtikinimu, kuriuo metas nuo meto bręstantis jaunimas galėtų atrasti paramą.

Tat norint pasekmingai išvystyti pamatines jaunuolių jėgas, reikia kiekvienam jo išsivystymo momentui parinkti atatinamas auklėjimo priemones ir paskirti stadijas, per kurias manoma lengviau ir pasekmingiau prieiti prie pasizymėto tikslo. Kokios auklėjimo stadijos turėtų būti pereinamos, sunku nustatyti, vienok manoma, kad pasiekama natūraliu būdu.

—o—

L. Vyčių Vajus

Sausio 1 d. 1927 m. prasidėjo Lietuvos Vyčių organizacijos naujų narių prirašinėjimo vajas. Esu tikras, kad visos L. Vyčių kuopos stengsis padaryti šį vaju kuopasekmingiausiu.

Labai tinkamos dovanos yra paskirtos kuopoms, kurios prirašys daugiausia jaunimo priemonių brangintinos organizacijos. L. Vyčių Ap-skritis beabejo prisidės ir pagelbės visokiais būdais savo kuopoms laimėti paskirtas dovanas.

Pereitais, 1926, metais vajaus laike 500 katalikiško lietuvių jaunimo prisirašė prie mūsų organizacijos. Šiais, 1927-tais, jubilėjiniais metais turėtume nors dvigubai tiek tos jaunos dvasios prisavinti Vyčiams.

Diena iš dienos mažinas mūsų tarpe tas Lietuvoj gimęs jaunimas, kurs įkūrė mūsų organizaciją prieš penkioliką metų. Mes jų vietas turime užpildyti čia augusiu jaunimu. Juk sukurti organizaciją buvo sunkiau, negu ją palaikyt.

Traukime visą lietuvių katalikiškąjį jaunimą po mūsų organizacijos gražiu obalsiu. Lai jis pasiima mūsų brangiais idealais. Čia jis susilauks šviesesnės ateities.

Nelaukime paskutinių dienų. Vajaus laikas baigsis vasario 28 d.

Kazys Viesula,

L. Vyčių Centro pirmininkas.

Padauža

Del Lietuvos Vyčių Vajaus

Ar mergaitėms reikalinga priklausyti prie Vyčių?

Jaunųjų energija. Jaunas žmogus negali būti neveiklus. Jo kraujas liuosai plaukia gyslose ir sveika širdis normaliai pumpuoja kraują taip, kad jaunuolis, jei ir nenorėtų, tai priverstas ką nors veikti. Vaikai tą energiją sunaudoja mokyklose. Bet užbaigę vidurinę mokyklą, toliau jon nebeeinančiam jaunimui, ypatingai mergaitėms, pasidaro nuobodu ir prie to prisideda troškimas turėti draugus ir "good times'us." Nuo čia jaunai dukrelei prasideda visi pavojai.

Liuosybėj. Pirmiausia ji pasijunta liuosai it paukštelis erdvėje. Suranda draugę, vaikšto po "mūvius," kur dažniausia rodoma gašli gyvuliška "meilė." Jaunai dukrelei taip norisi, kad ir ją svajonių meiluzis taip glamonėtų, kaip ji mato ant ekrano. Ir nejučiomis tokis "šykas" jau suka apie ją. Vargšė, geriau nežinodama, skraidė po Amerikos beprotiškų "good times'ų" orgiją iki nenudega sparnelių it peteliškė. O beprotiškai tuščiai gyvenant, tai tuščias, beprotiškas ir gana labai liūdnas galas. Ir greitas, kaip žaibas. O kiek tuomet dejavimų? "Ak! kad būčiau žinotus?" Ir iš jaunos, vos pražydušios gėlelės, jau žiūrėk ir puodkelė, sutrinta ir pajuodus, dvasia ir kūnu. Ir kam tikus?

Pavyzdis. Tokios mergaitės iš gėdos ir sąžinės griauzimo, atsitraukia nuo liuovystės, nuo pažįstamų, ant galo ir nuo tėvų. Nežino kas jos esančios ir koks jų gyvenimo tikslas? Nekartą liuovis vaikinas pamatęs tokią liuovaitę, verkia savo širdyje manydamas kokia ji buvo daili ir kad būtų buvus ideali žmona, o dabar į ką ji panaši? Žuvo man, žuvo pati sau ir žuvo tėveliams liuoviams. Tėvai keikia dukterį už blogą gyvenimą, duktė keikia tėvus už davimą jai jaunai valios. Ir keiksmas baigiasi.

Čia priminsiu faktą iš liuovaitės gyvenimo, kuri, pagauta manijos "good times'ų," sakydavo: liuoviai nieko nesupranta. Jie tik žino dirbti, melstis, valgyti ir miegoti. Ot amerikoniai, tai progresyvi žmonės; apeina geriausius teatrus, turi up-to-date drabužius, automobilius, aiskrimo, kendžių; o liuoviai, pinigų taupo, jiems tik money, money, money. Aš niekumet neisiu už "green-horn"; aš jei eisiu, tai už "real American." O atsitiko štai kaip: Apsivedė su airiu vadinamu "real American" ir gyvena ant mūvių, good shows, kendžių, aiskrimų ir idijotiškai amerikoniškų "good times'ų." Kuomet susilaukė mažutėlį, airis ėmė gerti iš neapykantos link "Po-

lack" (jis taip vadina savo žmoną), nes vienas bedirbdamas neuždirba ant "good times." Pasi-gėręs, žmoną suspardo. Vargšė liuovaitė, norėtų kambarius užlaikyti švariau, tai "real American" bastosi nuo kampo į kampą ir vemia. O liuovaitė, buvusi raudona, daili, dabar pajuodus, nešioja girtam "real American'ui" "spitūną" po nosia, kad neterštų ant grindų. Tai tik vienos nelaimingos liuovaitės likimas, o kiek dar atsiskyrė ir nežinia kur žuvo? Nes del savo kvailystės gėdijasi pasirodyti.

Delko vajus. Štai delko Vyčiai rengia vajų, kad gelbėti jaunas mergaites nuo žuvimo Tautai ir Bažnyčiai. Vyčiai laiko susirinkimus tėvų numylėtojų kalboj, atidaro ir uždaro su malda. Rengia savus šokius, kur tik padorus liuovių jaunimas dalyvauja. Rengia diskusijas, debatus, paskaitas, vasarą piknikus, išvažiavimus, kaip viešus, taip ir privatinus, vis tai duoda jaunimui ką veikti ir tuomi prilaiko nuo išdykimo arba pakliuvimo į "real Americans" nasrus. Jaunimas savo tarpe beveikdamas neužmiršta liuovių kalbos ir mergaitės nuziūri tinkamus vaikus, ir būna ramios nuo prakeiktų amerikoniškų divorsų, kad ir neturtingai bet ramiai veda gyvenimą, del kurio nauda pačiai mergaitei, jos tėvams ir Lietuvos dvasia neša tokiai šeimynėlei platesnę pasauliavalgą. Anglikonizmo šovinizmas tokių nesuklaidina. Labai dažnai atsitinka, kad tokie žmonės sugeba išleisti savo vaikus į aukštesnį mokslą.

Ko ne. Skeptikai pasakys, jog aš einu prieš Amerikos valdžios norus ir noriu sukurti tautoj tautą. Visai ne! Visose valstybėse yra įvairių tautų. Ypač Suvienytose Valstijose Konstitucija neklausia kaip tu namie su tėvais, broliais ir seserimis kalbies, bile tik būsi ištikimas Konstitucijos principams. O liuoviai labai gerai supranta laisvės prasmę, Konstitucijos vertę ir pildo neblogiau už kitus.

Tikslas. Vyčių tikslas ir yra padaryti gerus Amerikos piliečius, paklusnius Katalikų Bažnyčiai ir simpatizantus bočių šaliai iš kurios paeina jų tėvai, liuoviškas taupumas ir ištvermė. Vyčiai sau asmenišką nieko netrokšta, tik jie džiaugiasi, jei pasiseka išgelbėti vieną, kitą ar trečią liuovaitę nuo ištvirkimo nasrų.

Kviečiami visi ir visos stoti į Lietuvos Vyčių jaunimo organizaciją, o nejučiomis atsielsite Dievo palaimą.

POEZIJA

Pr. Genys

POEZIJOS PRIEGLOBSTY.

Jeį siela sapnuotų poezijos žvelgesi
aukuotąjį rytmetį ar vakarą tylų;
jeį jausmas sugautų gaivinantį dvelkesį
prabėgusių metų, kiek bylų,
kiek laimės ir džiaugsmo, šviesos ir linksmybių,
kiek meilės sugrįžtų į tavo krūtinę!..
Juk šventąją valandą tolis aukštybių
ar plačiosios jūros—laka nuolatinė...

Poezijos prieglobsty glausčiau į širdį
žvaigždėms nusagstytoją saulės šalele...
Pasilgusiam grožio, ištroškusiam laimės
poezijos prieglobstin svyra galvelė...
Oi miego miegelio, poezijos supamas,
Išalksti tarp rytmečio žingsnių šviesiųjų...
Oi miego, poezijos miego saldžiausiojo,
tarp vargo, kančios ir nelaimių didžiųjų...

Visi jau takeliai išnyko ir baigėsi,
ir smuike ištrauktos stygos raminančios...
Poezijos miego ištroškau su sopuliu,
šventos valandos pasiilgau gaivinančios...
1925-VIII-9.

—o—

K. Vidikauskas

ERETAS—ALPŲ KALNYNŲ ARAS.

—Ar pažįsti jį, lietuvi,
Tą gražų, jauną helvetą,¹⁾
Kuris kaujas už mūs' būvį?..
—Taip, pažįstu aš Eretą.
Ir žinau, kad jis pamilo
Lietuvą kaip Helvetiją,²⁾
Kurioj gimė ir iškilo
Moksle, doroj, kaip lelįja.
Ir kaip grėšė mums pavojus
—Žūt-būtinai, baisus karas,
Stvėrė ginklus, kad kovojus
Už mus, kaip kad kaujas aras...
Narsiai glitėse lietuvių,
Kuriuos labai pamylėjo
Ir del jų laisvės, gerbūvio
Net save nepagailėjo...
Todel jis yr' mūs' didvyris
(Nors nelietuvis—šveicaras),
Profesorius—mokslavyris
Ir Alpų Kalnyų Aras.

1) Helvetas—šveicaras.

2) Helvetija—Šveicarija.

Nota Bene.—Šios eilutės yra pabrėžtos atminčiai viešėjimo prof. Juozo Ereto Philadelphijoje, Pa., laike "Lietuvių Dienos" iškilmų, kuriose tai ir jis, gerb. Eretas dalyvavo.

K. V.

Seirijų Juozas

LINKSMA,—LIŪDNA,—GAILA!

Linksma mąstyti apie jaunimą,
Kurs be paliovos veikia rimtai,
Stengiasi protą mokslu dabinti,
Širdį doromis puošia gražiai.

Linksma mąstyti, nes toks jaunimas
Mūsų Tėvynės garbė, viltis.
Tokius pats Dievas veda prie tikslo
Ir tik tokiems vien laimė prašvis.

Graudu ir liūdna, kuomet jaunuoliai
Tamsūs, nuskurdę—it kirminai
Knisas purvuose nusidėjimų.
Jų idealas: "kūno jausmai".

Gaila bejėgių!—Reikia juos gelbėti!..
Vyčiai!—neduokit vargšams pražūti!..
Traukiant nuo blogo būkit atsargūs,
Kad į silpnybes jų nepakliūti.

Tie mūsų broliai, baisūs ligoniai...
Kartais pažliugę net dėmėmis.
Kipšas juos valdo, lūpomis jų kalba,
Žaidžia jų širdžia ir mintimis.

Jau čion ant žemės, pragaras tikras,
Nelaimingųjų tų širdyse,
Kūną gi ligos apima baisios,
Guldo galė juos net kapuose...

Vyčiai ir Vytės! Dievui dėkokit,
Už idealus jūs prakilnius.
Dievas širdyse jūs lai gyvena,
Jam jūs paveskit širdis, jausmus.

Dievo vykdykit čion karalią.
Dievas vien laimę gal mums suteikt.
Traukit prie Dievo tuos, ką paklydę,
Reikia ir jie, kad garbei Jo veikt...

—o—

K. Gelvainis

* * *

Toli skambėjo tonai gitaros,
Tonai malonūs, tonai vilingi,—
It aistri meilė jaunos Tamaros,
Tokie neskambūs, tokie aptingę.

Siela virpėjo aidų siautime,
Lyg ta lengvutė, jauna plaštakė.
Skaidrios svajonės gėso ir gimė...
—Džiaukis!—krūtinėi tonai tie sakė!

Medziuos sustingo šlamėsio aidas,
Tartum gitaros tonų sužavėtas...
Saulė ugninė toli ten leidos...
Tonai gitaros... Dangus žvaigždėtas...

Vicentino, sekant F. Dumonteil

Varnai

Tai buvo arti Vilniaus, arti Lietuvos kuni-
gaikščių sostapilio, ant Vilijos krantų. Vos tik
tiršti dūmai ir kraujo garai praretėjo, varnai su-
kranksėjo ir metėsi iš aukšto ant mirštančiųjų
ir mirusių: lietuvių, lenkų, vadų, kareivių, arklių.
Visų lavonai prisidengė juodomis plunksnomis;
kiekvienas numirėlis, išsitiesęs ant žemės, turėjo
jų ant savo kaktos ar širdies, šalia kraujo dėmės,
tartum tai rašalo dėmę.

Šita puota tęsėsi dvi dieni; apielinkių paukš-
čiai riebiėjo ir džiaugėsi. Bet varnas, jis nepa-
sotinamas, pragobėlis. Mažai jam reiškia per-
galė, jeigu nėra aukų! jis iškelia savo vėliavą ten
kur lavonas dribso.

Po kovos, antrąją dieną, du varnu sėdėjo ant
ąžuolo šakos ir šitaip kalbėjosi tarpu savęs:

— Ale daugiau aš mirusių nematau: kur mes
vakarieniausime šį vakarą?

Antras į tai atsakė, kalendamas snapu:

— Po šita tiršta žole, aš pastebėjau jauno
kareivio lavoną. Nieks jo ten, net jo žirgas, šuo
ir draugė, nežino.

— Visgi, šie trys, kartais, gali ateiti ir per-
traukti mūsų puotą.

— Nesibijokime nieko. Jo žirgas laisvas ir
patenkintas, ten pievoje, žalioje, ėda atolą. Ne-
jaugi jis pamanytų apie savo raitelį!

— Bet jo ištikimas šuo?

— Jo šuo patenkintas medžiokle, yra girių gi-
lumoje. Nejaugi jis pamanytų apie savo poną?

— O jo draugė?

— Ji pamylėjo jau kitą. Galim būti ramūs.
Manys ji apie nelaimingą kareivį?

— Taigi pasidarykime gerą ir brangią vaka-
rienę; tam yra karas.

— Na tai prie stalo! Tu imki draskyti ka-
reivio širdį, o aš išlupsiu jam mėlynį aki. Paskui
mudu prisirausiva jo plaukų ir išklosime savo
lizdą.

— Palauk, aš lyg ką girdžiu, sako vienas var-
nų dairydamasis ir sukinėdamas snapą; kieno tas
balsas, aimanuojuantis, ką atpučia vėjas? Pa-
klauskiva!

— Aš maniau, sako malonus balsas, rasti vie-
nintėlį savo sūnų sužeistą, žirgo, šuns ir draugės
ąpleistą, gulintį ant Vilijos kranto. Ah! pasakyk
man, pasakyk, lengvas debesėli, ar nematei mano
sūnelio? ar nežinai kurioje vietoje jisai krito?
Ar gali tu pasakyti jo motinai? Lengvas debe-
sėli, dangaus lakūnėli, nusileiski ant žemės, iš-

leiski gaivinančią rasą ant skruostų mano sū-
nelio.

O iš aukšto dangaus, išklausė debesėlis moti-
nos maldos ir ant sužeisto sūnaus nukrito keli
vandens lašai. Bet ką aš sakau? tas sužeistasis
yra miręs.

Debesėlis nuskrido savo keliu, o varnu spar-
nais suplasnojo, sukranksėjo ir metėsi ant ka-
reivio.

— Vienos tik, sakosi juodu sau, motinos ga-
lima buvo bijoti. Bet jinai čia nežino savo vai-
kelio.

— Neleiskime veltui laiko! aš esu alkanas.
Armijų jau nematyti, kanuolių trenksmų negir-
dėti. Nejaugi jie susitaikysią? O kaip mes bu-
vome laimingi per tą laiką! Gali būt, kad šis
lavonas yra jau paskutinis.

Ir, nesvietiškai rydamu, maišydamu savo juo-
das plunksnas, nagus, sparnus, galvi, snapu, du
varnu atrodė kaip vienas paukštis.

Tuojaus, sudraskytų drabužių, raudoni šmo-
tai, apkrito kruvinais kūno gabalais! Juodu su-
draskė širdį, kuri neseniai plakė už tėvynę, išlupo
aki, kurios nematys jau daugiau šviesos. Nagais
apdraskė juodu burną, kuri dar vakar pergale ir
laisve šypsojosi.

Buvo lavonas, bet jau liko vos griaučiai. Pri-
mirkusiais gurkliais kraujo, atbukusiais snapais,
pasispyrė juodu į lavono drebėžgus, išskėtė varnu
kaip krepso sparnus ir jau rengėsi skristi.

— Ale aš lyg ką girdžiu? sako vienas jų,
kreipdamas apsunkintą savo galvą į tolį: kieno
šis skambas balsas, ką iš pievų atpučia vėjas?
Paklauskiva!

— Aš manau, sako balsas, kad mano sūnelis
mirė už savo kraštą, kad jo krūtinę sukapojo
varnai, išlupo jam mėlynį aki, kad jo griaučiai
tūno žolėje. Ah! pasakykite, pasakykite man
greitieji vabzdėliai ir lakūnėliai, ramūs nekrofo-
rai, mažieji laukų ir miškų duobkasėliai, kurie
laidojate paukštelius, kurie pridengiate liūlius, ar
pidengsite mano vaikelį?.. Jūs, kurie priglau-
džiate upelių žuveles, miškų žvėrelius ir dangaus
paukštelius, supilkite kapą mano sūneliui. Aš
žinau, neturės šis kapas epitafo,¹⁾ nieks neparo-
dys jo praeiviui, bet žolė ten užaugs, žalesnė ir
tankesnė; kiekvieną pavasarį čia atskris vabzde-
lis dainuoti prisikėlimo ir gyvenimo himną.

Ir tuojaus, iš visų pusių pasipila kai migla

¹⁾ Užrašas kapo.

tykiųjų nekroforų, apsupa kareivio lavoną ir pasidalina darbu.

Vieni riausia po mirusių žemę. Kiti ją pu-rena, žarsto. Visi juda, dirba, žvanga jų kas-tuvai; tūkstančiai vabzdelių, tūkstančiai kastu-vėlių; tai rėplioja, tai lengvai skraido, tai nusi-leidžia ant švelnių pėdelių, ir, taip jiems besitrū-siant, lavonas vis smenga, vis dyla. Matyti jau tik alkūnė, ranka, tik pirštas, aukso žiedas.

Paskiau, kai krankdamu varnu nuskrido, vi-sas eskadronas vabzdelių pamažu tolinosi, lyg ir gailėdamiesi, kad ant šito nežinomo, visų užmirš-to, kapo, išskiriant motiną, negalėjo užrašyti:

“Mirė už tėvynę!”

Paryžius, 1926.

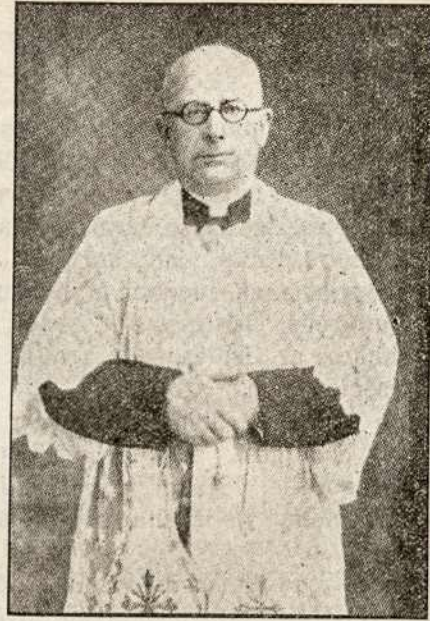
Mėnesienoj

“Mėnulis per naktelę
Vysis mylimą žvaigždėlę;
O karžygis pagiriais
Pas meiluzę savo eis.”¹⁾

Žiema. Šaltis siaučia savo sparnus. Sniegas, tarsi baltas, šaltas krikšto rūbas turi visą gamtą apdengęs. Speigų suspaustos tvoros ir bakužės braška, pykši. Buvo jau gerokai prietemė. Dan-guje didžiausia tyla; mėnulis, šalčio nukankintas, rodo savo išblyškusį veidą ir vejasi mylimą žvaigždėlę. Jo šviesa apšviečia šarmotas pagirių viršunes, kurios tarsi senas turkų miestas atrodo.

Tuo tai laiku tamsiu pagiriu ėjo karys. Ne-senai jis atvažiavo atostogoms ir dabar eina savo meiluzės atlankyti. Eina siauru pamiškio take-liu. Sušalęs sniegas girgžda po kojų, tarsi ne-paprasta muzika. Eina, greitai žingsniuoja, tar-tum ant priešo užpuolimą darydamas. Ant pečių kabo atšalęs šautuvas. Ant krūtinės puikus Vy-ties Kryžius—karžygio vienintėlis turtas ir gar-bė. Neša jį pasigirti savo meiluzei. Nori jai pa-pasakoti apie plačią Lietuvą, apie kovas už Tėvy-nę, apie Augustavos ir Varėnos mūšius, apie lau-kus lenkų lavonais nuklotus. Eina ir pina sal-džias svajones. Kartais išsiveržęs iš karžygio nuvargusios krūtinės kosulys pertraukia tylą, bet neilgam, nes greitai balsas vėl dingsta šaltyje.

Sustingę nuo šalčio medžiai lenkiasi prieš karžygio Kryžių ir paslaptinai tarp savęs kal-basi apie tą karį-tikrą prabočių pasekėją. Ežeras senelis daug Lietuvos garbės matęs, nori susi-lenkti ir prispausti karžygi prie savo krūtinės, išbučiuoti jį, kaip Lietuvos ginėją; bet negali, nes krūtinė ledu sukaustyta. Mėnulis iš aukšto žiūri į karžygio šalčio raudonai nudažytą veidą

KUN. JONAS AMBOTAS

Klebonas Šv. Trejybės lietuvių parapijos, Hartford, Conn. Gruodžio 21 d. 1926 m. sukako 25 metai jo kuni-gavimo. Jubiliejus buvo iškilmingai paminėtas gruodžio 26 d. 1926 m.

Gerb. kun. Ambotas yra labai mylimas netik vietinių žmonių, bet ir visos lietuvių išeivijos. Jis yra pasižy-mėjęs kaip nenuilstantis rimtas darbuotojas.

ir tarsi mokina, kaip reikia mergelė mylėti.

Netoli ir meiluzės bakužėlė. Štai mažas kie-melis, sena obelis, rūtų darželis, dabar tuščias—vėjas viešpatauja. Nežaliuoja žalios rūtelės, rau-doni jurginai bei kitos deimantinės gėlės—ber-nelio ir mergelės linksmybė ir viltis. Negieda lakštutė saldžių giesmelių, tik vėjas siaučia ir pūgos traukia mirties dainą.

Apsistojo karžygis, apsidairė; bene paklydo? Ne! Pazino jog čia meiluzės kiemelis, nes štai baltas paties dirbtas suolelis, ant kurio abu po sunkių dienos darbų ilsėdavos ir gėlių malonių kvapsniu gėrėdavos. Priėjo prie durų ir tykiai pabeldė šautuvo buože į jas. Išbėgo pasitikt meiluzė. Karžygis prispaudė ją prie krūtinės, prie Vyties Kryžiaus ir žiūrėjo stačiai į meiluzės mėsvas, išsiilgusias akeles. Abu įėjo į vidų.

Ką toliau kalbėjo, vienas Dievas težino...

Miljardas

Iš dienoraščio
25-I-1921 m.

Ne tie tautai bei šaliai naudingi, kurių turtai debesis remia, bet tie, kurie savo dienos menku uždarbiu moka šalies bei tautos skolas.

Petras

¹⁾ Eilutės posmelis iš “Trimito.”

Stasys Būdavas

Teatro Kilmė

(Tęsinys iš Nr. 21 [211])

5. Teatro kūryba.

Tragikai.

Euripidas. Po Eschilo ir Sofoklio, žymiai skirtingu tonu graikų scenoje prabilo trečias teatro, literatūros kūrėjas Euripidas. Apie jį žinių dar mažiau, ne kaip apie du pirmuosius. Bet ir toš mūsų nepriverčia nusišypsoti—sulig jų, visas Euripido gyvenimas buvęs ilga, nenumaldoma beviltčio žmogaus (pesimisto) kankynė, ar net dar blogiau.

Graikų garbei dar vienu laiptu pakelti aukščiau, Euripidas gimė 480 m. prieš Kristų. Prasideda tikras žemiškas gyvenimas. O jis Euripidui buvo gana kartus. Kartus ne vien jam, bet ir visai tolaikinei Graikijai. Euripidas išlaikė tikro, žiaurais gyvenimo kvotimus—turėjo gero patyrimo. Beto mokinosi pas garsų anų laikų graikų filosofą Anaksagorą. Daug dar išminties įgijo draugaudamas su galvočiu Sokratu. Yra žinių, kad net ir sofistų mokslo buvo paragavęs (tai prieštikybino, apgaulaus ir klaidingo “mokslo” platintojai).

Apie tą laiką poetingąją Graikijos nuotaiką sudrumstė žiaurus Peleponeso karas, ir nuo tada, jau ten atsirado visa eilė įvairių blogybių.

Sunkiai Euripidas kentė Graikijos krikimą. Jis gerai matė tuos laikus, kai partijų kovos dūko visu pašėlimu; kai įvairių naujų minčių srovės intensyviai tekėjo ir degino senovines tradicijas. Tuomet netik susilpnėjo graikų visuomeninis pastovumas, tvarka, bet ir idealizmas, visuomenės suparalizuoto ūpo blaškomas, iš gyvenimo veik visai jau buvo išstumtas ir tik karjera, biznesis ar kitokie smulkūs-materialiai reikalai, liko visų siekiamu objektu.

Atėnai, pati graikų širdis, iš kurių nuolat tekėjo į jų sielas karštos gaivinancieros doraus gyvenimo srovės, ir tie šiandieną nutolo savo tikslų. Kiekvienas žmogus gyveno sau ir painiausius klausimus spręsdavo, kaip pats suprasdavo. Tikybos dėsnių neigimas pasiekė savo viršūnės; o su jais kartu smuko dorovė, ir ilgainiui graikai vis labiau išsigimė. Pasidarė tikras chaosas (samišis). Šį visuomeninį disonansą dar labiau sustiprino klaidingo gyvenimo dėsnių kūrėjai sofistai. Jie gana gudriai, tam tikrai išdirbtomis apgaulingomis taisyklėmis, vadinama dialektika, už pinigų ar kitą kokią malonę, buvo pasidavę turto liams, o liaudis, visai nekalta, nešė sunkenybę.

Visuomenėje jie kėlė dar didesnę disharmoniją. Sofistai buvo kalboje taip išsimiklinę, kad teisme kaltuosius visai išteisindavo, gi niekuo neįtariamus žmones padarydavo baisiausiais nusižengėliais—iš juodo—baltą, iš angelo—velnią, ir atvirkščiai, padarydavo. Del jų kalbų žuvo ir išminčius Sokratas. Tat iš to gali būti supranta, kokios reikšmės tais laikais turėjo mokėjimas gerai ir įtikinamai kalbėti.

Asmeninė Euripido aplinka buvo dar juodesnė. Šeimyniniame gyvenime jis jautėsi begalo nelaimingu. Du sykiu buvo vedęs, ir abi vedybos baigdavosi tik nesutikimais. Be to, jo žmonos turėjo tamprių intymių santykių su kitais vyrais. Tas širdies tragedijas perkentėjęs, Euripidas jautė didelės neapykantos moterims; taip pat ir žmonijai.

Nelaimingą savo senatvę jis praleido Makedonijoje. Ten pat ir mirė.

Tokiame tat išlėlimo verpete, sukosi visas Euripido gyvenimas. Jis buvo realistas: į gyvenimą žiūrėjo ne idealėmis, o šaltakraujo, praktiko ir gerai gyvenimo patyrusio žmogaus akimis. Ir nenuostabu, kad jo pergyvenimo daug elementų randame jo teatralinėje kūryboje.

Jo kūrybinis vaisius—92 tragedijos, iš kurių mūsų laikams tik 19 atiteko. Kūrimo žvilgsniu, jos silpnesnės už Sofoklio tragedijas, o vietomis net ir už Eschilo. Euripido tragedijos—tai tikros plytos anolaikinio gyvenimo rūmo. Kaip jo gyvenimas buvo ūkanuotas, taip ir kūryba liko apsupta gana stora pesimizmo skraiste.

Euripido kūryboje randama dar net tokių minčių, kame jis pats prieštarauja savo įsitikinimams. Sakoma, kad tas buvo priežastimi jo patirtų trijų priešgynybių: sokratizmo, anaksagorizmo ir sofistikos. Čia ir žymi stoka pastovių gyvenimo principų.

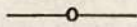
Euripidas savo tragedijose žymią vietą užleido moterims nuvaizduoti. O atsizvelgiant į jo asmeninį gyvenimą, galime jau suprasti, kokios nuomonės jis buvo apie moteris. Ir delto nesistebiam, kad jo piešiamos moterys yra be doros, veidmainės, aistringos ir kitų blogybių apsiautos. Rašydamas apie gražiąją lytį, Euripidas pasižymėjo kaip geras tos lyties širdžių žinovas, kas sekasi tik ypatingai geriems psychologams. Ši ypatybė geriausiai suprantama jo žymiausiose tragedijose: “Hipolite” ir “Medėjoje.” Netik jo žmonos, bet ir veik visos graikės Euripido baisesiausiai nekentė, kam šis viešai perdėdamas iš-

kėlė jų slaptąsias ydas. Viename susirinkime, kuriame susiėjo vien tik moterys, jos vienbalsiai pasmerkė Euripidą ir nuolat kartojo: "Nieko nėra nuostabaus, jog mes moters taip labai įnirtusios ant poeto" (vad. Euripido). Tai svarbiausi jo kūrybos elementai.

Dabar del jo tragedijų formos. Vaidindamas Euripidas į jas terpdavo scenos priemonių, Deus ex machina; choro visai nevartojo. Be to dar įvedė prieš veikalo vaidinimą ir prologą, t.y. kaip ir trumpą įžangą bei mintį į būsimą veikalo eigą. Čia ir skirtumas tarp jo ir pirmiau minėtų tragikų. Bet tarp jo ir Sofoklio buvo kitas skirtumas, o tai, kad Euripidas kaip realistas vaizdavo žmones tokius, *kokie jie buvo jo laikais*, Sofoklis gi, *kokie jie ištikrųjų turėtų būti*.

Kadangi Euripido kūryba žymiai silpnėsnė už du pirmuosius tragikus, tai jos mes ir nenagrinėsime. Be to, Euripidu baigsime ir žymiuosius graikų pradžios teatro tragikus. O dabar kiek žvilgtersime į pirmuosius, ką tik teatrui gimus, komikus.

(Bus daugiau)

J. Naruševičius

DELKO ŠIAME PASAULY LAIME...

Delko šiame pasauly laimę
Tik mintyje galim regėt,
Gyvendami retai tematom
Ir nebegalim apturėt?

Delko akis į dangų keliam
Ir ieškome kaž-ko tenai,
Kas mus vilioja nuo jaunystės
Ligi senatvės amžinai?

Delto pasauly nesimato
Gyvenant laimės paprastai,
Kad ji ne žemėje gyvena,
O tik danguj slepias aukštai,

Kurią nuo žemės turim siekti,
Arčiau prie savęs prisitraukt,
Del laimės turime kovoti,
Pigiai negausime sulaukt!

Delto akis į dangų keliam,
Kad tenai laimė mūs yra
Ir ne by kokia laikinoji,
Bet laimė amžina, tikra,

Kurią danguje apturėsime,
Jeigu jos būsime verti,
Jei užtarnauti ją mokėsime,
Dorybėj būsime tvirti.

A. R.

Atsimenu...

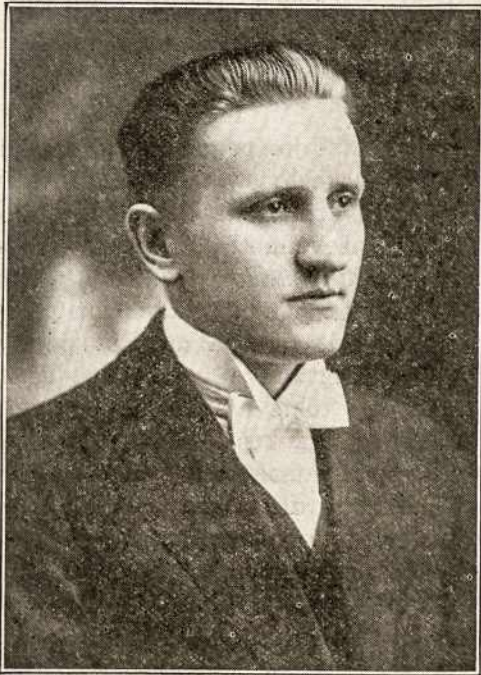
Atsimenu... Tąsyk buvo paskutinis liepos vakaras, kai saulutė savo auksiniais spinduliais apšvietė, tyliai šypsančias, akis. Jos spindėjo tuomet praeities nekaltu džiaugsmu. Iš jų švietė malonus, jaukus, gyvas, džiauginąs atspindys, kuris slėpėsi širdies gilumoje. Tai buvo pirmas jaunystės džiaugsmo rytas...

Atsimenu taipgi, kaip pavasario pavakariais aš žaizdavau nekaltais saulės spinduliais ir krikštaudamas, bėgiodavau tarp žydančio sodo obelių, kriaušių, slyvų, vyšnių, kaip dažnai sėdėdavau ant upelio kranto ir klausydavaus pempių sveikinimo, vyturių, aukštai skrajojančių, giesmių, gegutės skambių kukavimų... Kaip tuomet būdavo gera, miela, jauku!!!

Atsimenu dar anas giliai jaudinančias ir skambias jaunimo dainas, kurios plaukdavo iš sodžiaus sulinkusiųjų bakužių į žmonių vargo sielas, žadindamos jose kilnius norus, meilę prie savo močiutės, laisvosios tėvynės išsiilgimo valandų ir pamylėjimą jos tikra širdimi. Rods tai buvo tik kūdikystės sapnų pradžia, rods amžiais tos dainų melodijos negalės praskambėti džiaugsmingai kartu su laisvės gaudančiu varpu ir turės žūti amžinai... Tarsi, lyg atsimenu kaip girdėjau anų praeities skundų aidus, tarp savęs tyliai verkiančius ir ašarų skundus liejančius į slaptas užmiršimo tolimųjų skausmų gelmes. Jų aidą tamsiųjų sodelių palinkę gluosniai, uosiai ir sviruokliai beržai kartojo ir graudingais muzikos akordais grojo. Atsimenu kaip tai buvo tas neįspėjama dar man paslaptina, išpūdinga...

Atsimenu tą tylųjį liepos pavakarį, kai siela skrido į dausų tolybių šalis, skrido ten, kur ramybė savo švelniomis bangomis užliejo jausmų nekaltus troškimus ir nešė juos į skaisčiai žydrią mėlynę... Ten bangojanti krūtinė rado sau tuo laiku kilnių dvasios poilsui valandų, ten, tarsi, ji užmigo giliu paslapties miegu, ten aš sujungiau savo jaunutę sielą su ana tylią, gaivina, skaidria amžių gyvybe, ten sušvytravo mano meilės viltingas švyturys. Toji širdis nepažino dar juodos bedugnės, slaptųjų, graudingų, liūdny kančių, nepažino skaudžių gyvenimo vilnių, nepažino to gyvenimo sukuringųjų audrų...

Atsimenu aną upę, kuri teka Kiaukų sodybu šlaitais,—tai Akmena. Jos krūmuose kas vakarą giesta lakštingalas ir dainos tyli melodija plaukia meiliai paupiais ir gaivina žmogaus nuvargusią prislėgtą širdį. Akmenos paviršių auksiniai saulutės spinduliai nudažo įvairiaspalvia varsa, o jaukaus vakaro skaidrus mėnulis tęsia savo auk-

JONAS SPRAINAITIS

L. Vyčių 61 kuopos vienas pirmutinių narių, buvęs pirmas tos kuopos nutarimų ir finansų raštininkas, gi dabar eina kuopos pirmininko pareigas. Jis taipgi yra išymus katalikų visuomenės darbuotojas.

siniai spinduliuotą juostą išilgai jos bangų, kur dangaus spindinčios žvaigždutės žvelgia tyliai į jos gelmes. Ten tat gražu, jauku, gera, ten neretai atgaivindavau sielos tyruosius jausmus... Atsimenu kaip tos tāt upės atkrantėse likdavaus ilgas valandas nepaprastai tylus, užsimastęs, nuskridęs į tolimos ateities šalis kur laimė pinasi su džiaugsmu; kur liūdesio ir troškimų bangos siūbuoja, banguoja, liūliuoja; kur jaučiaus lyg nekaltas kūdikis Amžių gyvybės pasaulyj... Tai buvo jaunystės dienų praeitis.

Atsimenu... Tuomet siautė didelė audra. Didžiulių jūrų bangos išėlusios daužė ir griovė granito krantus. Iš pat gilybių dugno vertė didžiulius akmenis ir mėtė juos į granito uolas. Gyvenimo laivas dar tūnojo, pasislėpęs uoste. Baltųjų putų kamuoliai laizė uolų skeveldras. Tai buvo audra baisiųjū vėsulų kely mano gyvenimo. Nerami širdis baimingai plakėsi, įaudrinta dvasia degė karščio ir geismo ugnimi...

Siautė audra... Vaitojo jūra. Kankinosi bejėgė širdis... Veidas tylėjo suakmenėjęs... Liūdesys ir skausmas surakino jį didžiai. Ir šit tuo momentu, lyg žaibo trenktas, likau amžinai tos audros perblokštas. Ir nuo tuomet jaučiau savy dar didesnį dvasios siaubūną, kuris su didesniu įnirtimu puolė ant savo nykios aukos, suleisdamas į ją pačias didžiąsias kančių ir vargų iltis.

Tai didžiųjų audrų dvasios prisiminimo valandos, kurios išmėjo mano širdy vargų ir kančių, skausmų ir prispaudimų dienas.

Širdis pailso... Akys įdubo ir išvargo. Krūtinė verpetingai plakė. Tai buvo nauja gyvenimo audra. Atsimenu kaip buvo tamsu, kurtu ir baisu aplinkui ir tik girdėjosi nežmoniškas pragariškų dvasių juokas. Kur dingo gyvybė? Kur šviesos aiškus spindulys? Kur dvasios žibąs rūmas ir aukso bonios? Kur giedriai gaivinas amžių pavasaris dingo? Visa žuvo!.. Viename akimirksny sugriuvo, išvirto galingosios pilys. Nudžiūvo žydinčiųjų rožių kerai. Nusviro gėlių skaidrieji žiedai. Išgriuvo parkų pylimai ir sutrupėjo jų gražiosios stovylos... Ir liko visur tuščia, visur tamsiai mėlyno vandenyno didžiulės bangos varstė vien tik dvasios gelmes... Jos suskaldė gyvenimo laivelį į šiupulius...

Atsimenu kaip siautė audros ir įtužusios bangos mėtė gyvenimo laivelį į visas puses, ir švilpė vėjas uolų plyšiuose, ir laužė žaliąsias, gyvybės pilnas, medžių šakas ir buvo girdėtis tik daugel beviličių skundų, išmetinėjimų, skausmų, gailesių. Suskaudo tuomet širdis, pravirko ir dvasia, lyg kūdikio nuoskaudos ašaromis...

Atsimenu tas valandas, kada siela ilgėjosi džiaugsmo gyvybės spindulių iš po didžiai galinčiųjų audrų ir ieškojo jų gyvatos takuose, o radusi norėjo amžinai pasinerti tyriame tų spindulių šaltiny. Atsimenu kaip būdavo tuo laiku jauku, malonu, gera, kai iš po audros užšvisdavo skaidri Amžių gyvybės saulutė...

Tūbiniai, 1926-VIII-11 d.

Jonas Dulkynas

MANO JAUSMAI.

Kaip saldu, Tėvyne, man Tave išgirti!
 Kaip lengva, tai darant, sau džiaugsmo patirti!
 Nė vienas nejaus—oi! niekados!
 Ką aš del Tavęs, brangios Lietuvos!
 Laimingas, džiaugsmingas,
 Kurs moka mylėti
 Tėvynę savo;
 Bet daug—oi daug
 Laimingesnis tas,
 Kurs meilę savo
 Kaip galiūnas
 Savo broliams
 Moka aiškiausiai
 Išpiešti!
 Oi Dieve! Malda mano tebūna:
 "Tie meilės jausmai tenezūna,
 Kurie del Tėvynės liepsnoja
 Mano širdyje!

W. v. Ešenbach. Vertė Vincetas

Parzivalis

(Tešinys)

10. Feirefiss'is.

Gavan'as, sekdamas savo pareigą, atvyko į burtininko Klinšor'o stebūklingąją pilį, kame kalėjo 4 karalienės ir 400 kitų moterų. Jisai atsigulė į taip vadinamą stebūklingą lovą, ir nakty per smarkią kovą, išliuosavo surištas moteris. Toje salėj buvo dar stulpo pavidalo veidrodis, kuriame visa atsispindėdavo kas tik būdavo aplinkui, atstu per vieną mylią.

Prieš dieną Parzivalis pro čia keliavo, bet visai nekreipkdamas į šią pilį domės, savy susikaupęs, sekė kitus idealus, pasauliškoji ritierų garbė jo nežadino.

Netikėtai sutiko jį Gavan'as, bet viens kito nepažinodami ėmė kapotis kardais ir Parzivalis jį nugalėjo. Į Gavano šauksmą pribuvo iš Artus'o stovyklės pažų; tada pažino Parzivalis jame savo prietelių ir gailiai dejuodamas numetė šalin savo kardą.

Tuo laiku Gavan'as buvo siųstas nuveikti piktąjį huną, karaliaus Gramoflanz'o geradarį, bet šis būdamas labai pailsęs nepribuvo, ir kaip tyčia, jo vieton atvyko Parzivalis. Po kovų buvo suruošta puota ir Parzivaliui prašant, jis vėl buvo priimtas Apvalainstasio draugystėn; jis kaip ir pirmiau buvo visų pasididžiavimas.

Rytojaus dieną, kai visi ritieriai buvo dar pamaldose, Parzivalis užpuolė ir nuveikė Gramoflanz'ą, o po to įvyko bendra taika bei džiaugsmas. Tik Parzivalis buvo liūdnas, nes sulig Gralio pranašavimo, jis nepasiekė dar savo tikslo. "Dieve, duok šiai miniai ramybę, be džiaugsmo keliausiu aš toliau."

Jodamas per platų mišką, jisai pasitiko neapsakomai brangiais šarvais ritierį. Šis buvo pagonas; jis atkeliavo čia su dvidešimt penkais būriais kariuomenės, garsiai kalbėdamasis, iš anapus jūrų; čia prie kranto paliko laivus ir išjojo nuotykiuoti. Abudu puolė viens kitą žūtbutinon kovon; bet nė viens iš nepažįstamųjų neužsileido. Pradžioje Parzivalis nepažįstamąjį nutrenkė nuo balno. Bet Parzivalis ir pats nukrito žemėn; įvyko kardų kova ir pagonas taip smarkiai smogė, kad Parzivalis viena koja suklypo. Čia jis atsiminė apie Dievą, mintimis nuskrido pas savo žmoną Kondviramą... drąsa sustiprėjo ir vėl paleido ant priešo kardą... šis net į viršų pašoko, vienok nesuklypo.

Parzivalis atstojo, pagonas irgi nuleido kardą, klausdamas keleivio vardo. Parzivalis nesutiko pasisakyti vardą, tada pagonas prabilo: "Esu Feirefiss'is Anšveinietis." "Anšveinija," sako Parzivalis, "tai mano paveldėtas kraštas. Aš esu Anšveinietis. Tačiau stabmeldžių šaly turiu vieną brolių, kuris gyvena aukščiausioje garbėj. Jeigu Jūs nudengtumėte savo galvą, aš Jus pažinčiau, ar Jūs tokis esate kaip yra aprašytas mano brolis. Aš rankos prieš Jus nepakelsiu."

Į tai pagonas atsakė: "Tavo kova manęs nebaugina, aš turiu dar vieną kardą, ir jeigu Tu bandytum prieš mane kovoti, pražūtum." Ir numetęs šalin kardą tarė: "Jeigu turi brolių, tai pasakyki man, kaip jis atrodo, Tu jį gerai žinai, o jo spalva duos man pažinti tave!"

"Kaip rašomas pergamentas, balta ir juoda."

"Tai esu aš," sako nepažįstamasis; abudu nusiėmė nuo galvų šalmus. Juodu pažino vienas kitą, ir sveikinos, jų džiaugsmas buvo didis.

(Feirefiss'o tėvas buvo irgi Gahmuret'as; o motina Belakane, pirmoji Gahmuret'o žmona, buvo negrė, todėl ir jo buvo šarkos spalva—balta ir juoda.). Feirefiss'is ėmė žadinti savo brolių, vykti su juo į Rytus, ten dovanotų jis jam dvi turtingi šali. Klausinėjo jisai Parzivalį apie tėvą, kurio taip išsiilgo, bet deja... tėvas jau buvo miręs. Ir į jų džiaugsmą įsimaišė širdies skausmas.

Feirefiss'is vėl kalba: "Ilgiau čia pasilikti negalime, eik su manim, ant jūrų kranto aš tau parodysiu savo kariuomenę."

Parzivalis paprašė jį vykti pas karalių Artus'ą ir abudu nujojo į karaliaus Artus'o stovyklą. Ten apie Parzivalio su nepažįstamuoju kovą jau žinojo, nes Užburtospilies pasiuntinys pranešė, esą matę kovą, taip baisią ir smarkią, kokios iki šiol dar nieks nematė.

Šiuo tarpu parjojo ir karalius Artus. Pamatęs abu brolius, labai nustebė, šio pastarojo turtinumui bei ypatinga spalva. Bet netrukus visa buvo išaiškinta, apėmė visus didelis džiaugsmas, o kai broliai ėmė pasakoti savo darbus ir kovas, tai visi pasirijo klausyti, klausyti—be pabaigos.

(Bus daugiau)

Palaiminta sveikata! brangesnė tu už auksą ir turtus! tu išplėtoji dvasią ir praveri visas jos pajėgas. Kas tave turi, nedaug tegali trokšti, o nelaimingajam, kuriam tavęs trūksta, trūksta visa ko.

Sterne

Stanley W. Zaruskas

A Lithuanian's Sacrifice

Dedicated to the Knights of Lithuania

FOREWORD

In the early period of European History, a great event took place. The nations becoming restless started migrating. During this period, as is supposed, the Iron Nation, as the Lithuanians are called, started to migrate from Asia Minor and wended their way towards Europe. They established themselves in the dense forests and swamps extending from the Baltic sea to the East and South. They came in straggling bands and were obliged to fight for possession of their territory which doubtless grew and was wanted, in harmony with their warlike skill. Concerning this very period little is known. There are many silent spaces in which fancy pictures the growth of society, the permanent change from a nomadic life to the civilization which dawned on this peace-loving though warlike nation. The Lithuanians first find themselves in the world's history about the thirteenth century.

During this period the Teutonic Knights invaded Lithuania's territory. These warlike, sword-bearing knights were repelled by Lithuania's first Grand Duke, Rimgaudas, who, fearing destruction, gathered his scattered forces to resist them. His next victory was over the Mongolians, in which event he succeeded in enlarging his domains.

The second Grand Duke of Lithuania was Mindaugas, who also struggled for Lithuanian unity against great odds. He finally succeeded in becoming a powerful chief and was feared by the petty chiefs that bordered his domains. Then followed the Grand Duke Gediminas who was really the founder of Lithuanian power. Following the death of Gediminas, his two sons, Algirdas and Keistutis, ruled the kingdom. Algirdas began the conquest of Lithuania, and in a short time the Lithuanians ruled the entire western and southern Russia. The Tartars demanded tribute from the Lithuanians, but Grand Duke Vytenis destroyed the Tartar hordes compelling them to retreat to Asia. Keistutis was the most powerful and successful in wars against the ancient enemies of Lithuania. At his death Lithuania had extended her kingdom from the Baltic to the Black sea.

The Poles pressed their way into Lithuania, but were defeated and submitted in 1386 to Lithuanian rule. The Grand Duke Jagello, being enticed by the beautiful Queen Hedwig of Poland, who was urged on by the Pope and other religious authorities to bring Lithuania into the Catholic Church, united his kingdom with that of Hedwig's.

With the introduction of Christianity, the decline of Lithuania was marked. Christianity did not appeal to the Lithuanians, because their ancient religion was based on the laws of nature. Though they were Christians outwardly, at heart they still remained the same worshippers of Fire and Thunder (Perkūnas). This Perkūnas was their principal god and may be identified with Thor of the Icelandic people. This was the state that the Lithuanians were in when Jagello established the Dual Kingdom.

Under the reign of Jagello the state lacked national unity. Racial, creedal and political differences created distrust and unrest. Internal wars and Polish influence undermined the Lithuanians who had arrived to the height of their power. The Poles bestowed titles upon the prominent Lithuanians, thus gaining more and more of them on their side. The Poles assimilated the Lithuanians and their course of life as fast as they could.

In 1521 serfdom was introduced. This was a real disaster to Lithuania, because she was the home of early democracy.

Vytautas, fearing and knowing the underhand work of the Poles, at once turned against the Poles who had hitherto been his allies when he won a complete victory over the Teutonic Knights at Grunvald (1410). It was too late. The days of peace and rest for the Lithuanians had vanished. The Poles were in control. When Sigismund Augustus, the last king of Poland and also the last Lithuanian king died, the glory of the Jagellonian kingdom died also.

The Lithuanians entered their long life of slavery and bondage. First their valiant leaders were executed. Then started oppression and Polonization. What had the Lithuanians done to deserve this rash treatment from this obstinate nation? When the Mongolians and the Teutonic Knights had invaded Poland, did not the Lithuanians sacrifice their youth in order to check these invaders, drive them from the territory of Poland and at the same time insure their own safety? For nearly two centuries afterwards the Lithuanians were under Polish suppression. Then Germany and Russia besieged the dual kingdom and vanquishing it, they divided their spoils, Russia gaining the lion's share. The Lithuanians fell wholly under the rule of the Russians. In 1849 the Russian government forbade the official use of the name of Lithuania. Lithuania was now completely erased from the map of Europe. From 1864 to 1904 they were forbidden to publish books in their own language. This did not stop our fathers from educating themselves. Secretly books were being published in Prussia and smuggled into the hands of the clergy. More than one honest priest sacrificed himself that the Lithuanian language might not go into obscurity. What was their reward? They were sent into exile to Siberia there to undergo a living death. Was any other nation so suppressed as were the Lithuanians? Take, for instance, the Poles, though they were conquered and under the German and Russian governments, they were allowed to publish books in their own language. The Irish complain of their suppression under the English, but that is a weak comparison when compared to the suppression the Lithuanians had to go through. The Hebrews of the Old Testament were under Egyptian suppression for about two hundred years. I only wish that the Lithuanians were so fortunate, but alas, six hundred years of slavery and persecution, then attempts at stamping out their language. Their national spirit was crushed. Still they struggled and in 1905 when the Imperial Duma of Russia was created, the Lithuanians regained their place among the living nationalities of the world. Their struggle for liberty was realized when the World War broke out in 1914.

After all trials of war, Lithuania, which seemed to have perished, rose again in its ancient warlike spirit. Terror and misery were about the only things this war had brought to the Lithuanian nation. It had no patriotic or national considerations to fight for; the strength and aims of its enemies were the only objects for which the Lithuanians sacrificed their lives. They were fighting with the hope that at the end they might again see their fatherland free. Lithuania, borderland between Germany and Russia, became the battlefield between the two armies. In 1915 Germany invaded Lithuania for the second time. During this drive Lithuania was a battlefield for many weeks and extensive territories of it were

turned into volcanic craters. Soldiers overran her. Her men were taken into the Russian army. Her people were impoverished. Then Russia fell.

Instantly the Lithuanian spirit rose as from a mist and with the aid of Smetona, their leader, they gathered together and proclaimed their independence. In 1917 the Lithuanian National Council was formed in Vilna, for the purpose of organizing a Lithuanian government. On February 16, 1918 the Lithuanian National Council proclaimed absolute independence of the State of Lithuania and formed a government, republic in form, with Mr. A. Smetona as its president.

* * *

CHAPTER I.

The Tavern Inn.

Our simple tale treats of Lithuania and her people whose deeds of valor performed on the banks of the river Nemunas and around Vilna during the recent struggle of 1920 with the Soviet invaders have received universal acknowledgement and praise. True to say, the supreme efforts and sacrifices of the Lithuanian nation as a whole to repel these vandals from their newly regained country, who like a pack of emaciated wolves bared and snapped their frothed fangs at the very gates of Vilna, are already recorded in history to be preserved for posterity, but let it here be remarked that individual acts of heroism should not be passed unheeded, be they the acts of old men or blossoming youths or even of women who fought under masculine disguise, for everyone, without distinction of sex, rallied to the banner of the Knight when imminent danger threatened it. A valorous action of some Lithuanian soldier who now rests in the cold bosom of Mother Earth had had no witness save God. Consequently, the laurels of grateful memory are not bestowed upon him and not only will his sacrifice sink into oblivion, but even the sacred place where he lies shall be obliterated by time. To do justice then to these men who gladly imperiled life and limb for their country, it shall be my effort to commemorate them by my pen, though it is, I admit, a poor medium to employ to give them merit that their heroism rightfully deserves.

If a traveler chances to cover the territory lying between the cities of Kaunas and Vilna in the course of his rambles, through Lithuania, he will readily observe that, although the vicinity still retains much of its natural beauty to delight the eye, it bears manifest signs of devastation engendered from the various and repeated engagements between the Lithuanian and Bolshevik armies. Traveling on one of the main roads, his attention will be particularly attracted by the dismal and melancholy appearance of a skele-

ton stone foundation, now overgrown with freshly green moss, and by the dreary aspect as they had fallen, here and there embedded amid a generous profusion of rankling weeds. These are the only remaining vestiges of Mr. Lobikas' tavern, once a popular public house which enjoyed an undisputed repute for the excellency of its famous wines and beers, not to mention, of course, the "priceless degtinē"—as some patrons expressed it—that gladdened a wanderer's heart, weary from travel, and put warmth into his being and most frequently, hazy visions into his head. Mr. Lobikas' tavern—yesterday a picture of glowing prosperity; today, a melancholy representation of Bolshevistic destruction. And Mr. Lobikas, its proprietor, upon whom fortune smiled so benignly prior to the enemies' occupation of that precinct, disappeared so suddenly as if the earth had swallowed him, but giving belief to the reports of the residents, his burnt body lies beneath the heap of those ruins.

This meets the tourist's eye today, but let us recede into the past and peek into the hall of the tavern on a truculent wintry day of January, 1920.

The interior of the main hall in the days of its prosperity presented a scene worthily true to every tradition so intimately associated with Lithuanian hospitality. It was a large room, simple yet cozy. A massive fireplace, broad and bulky, built of clumsily arranged stones, gave forth a glow of warmth that was highly appreciated and pervaded the atmosphere with a cheerfulness that exerted no small influence upon the inmates. The walls were decorated with relics of the chase, such as bear skins and mounted heads of timber wolves and of deer whose antlers branched out in various directions. A large picture in oil made by some wandering artist hung between two windows. It depicted Vytautas' victory over the Teutonic Knights at Grunwald. A few doors led to compartments, designed for the convenience of those patrons desiring privacy. Tables were arranged about the room and were occupied at present by the military members of the troop 3 of light cavalry who had just returned from the front for a respite of seven days. They were exceedingly boisterous in quaffing toasts and as free with their compliments as with their profanity.

Mr. Lobikas, a short but corpulent individual with pendulous rosy cheeks, red nose and double chin, rubbed his chubby hands in complete satisfaction as he gazed about the hall, seeing his aproned waitresses hustling hither and thither

VERONIKA SERAPINIŪTĖ

Ji yra daug pasidarbavusi Liet. Vyčių 61-mai kuopai. Jos pasidarbavimu kuopa atvaidino daug veikalų ir ji turėjo juose svarbiausias roles. Dabar ji yra išvažiavusi į Newark, N. J., mokyti slaugiavimo (į nurses). Visa kuopa labai apgaili netekusi tokios savo pasišventusios darbuotojos.

to meet the demands of their thirsty customers. He bowed obsequiously and extended every possible show of courtesy to some of the non-commissioned officers whom he knew to be ever ready to spend their monthly checks most lavishly, once induced to sample his home-made "degtinė," an illicit liquor that had replaced the "priceless degtinė," ever since its use was temporarily prohibited by the Lithuanian government during the period of war. The courteous proprietor, however, assumed an attitude of utter contempt when two true bearded sons of Jerusalem, refugees from upper Lithuania, clothed in long garbines and closely fitting skull caps, ordered some beer and cheese, and hearing the price, argued vehemently in a Lithuanian jargon with the waitress.

"Father Abraham, look down upon your faithful and behold such an exorbitant price for mere food and drink! Waiter, have mercy on us! Realize we order your poorest grade and one would think that, concluding from the unheard-of sum, we ask for nectar and ambrosia. Take, too, into consideration that Lithuania's cheese has gained no renown as a rare food and its beer is poor, it lacks flavor; still you insist on a high price and—"

The waitress bristled with defiance and surveyed the Jew's body as if to determine whether it would lend itself more conveniently to be thrown out of the window or the door.

"And—and, now my good waitress, you look upon me with such hungry eyes as if I were to be served, seasoned and relished for your supper. Please be calm. Lithuania is a most worthy, a most noble country and so are her dear people and especially that class working in the capacity of waitresses." He indulged in a long tirade of denunciation upon the Bolshevists for antagonizing the Lithuanians—mentioning the word Lithuanians, he bowed his head in reverence—and continued to be exceptionally loud and profuse on the excellent qualities of their fatherland. He took precautions, however, to make no allusion to the fact that he had heaped similar denunciations on their heads when he became the unfortunate captive of the Bolshevists.

Some of the soldiers, amused by his eloquence, applauded and exclaimed that such show of patriotic spirit should not go unrewarded. Consequently, against his will, the corpulent proprietor, when consulted by the waitress about the matter, consented to half price; and judging from the Jew's manner in disposing the beer and cheese, one would assume that the pecuniary reduction added a rare flavor to their meager repast.

The compartments which have been previously mentioned were now occupied by several officers who took full advantage of the privacy which these chambers afforded, to shake off that restraint, the dignity that their rank demanded them to assume in the presence of subordinates and abandoned themselves to the enjoyment of quenching their admirable thirst. Needless to say, they sampled the "degtinė" in large quantities.

Mr. Lobikas with some caution personally delivered several flasks to compartment five, concealing them beneath the folds of his beer stained apron. He had made already three visits. When he entered the fourth time, he was loudly greeted by its occupants who began to be in the best "alcoholic" spirits. Of the three men in this chamber one who was sober remained stoically impassive. It was Jankauskas.

(To be continued)

Obscurity and affectation are the two greatest faults of style. —Macaulay

A man's character is known from his conversation. —Menander

Stasys Kirtiklis

Congratulations, Father Joseph!

Note: I beg humble pardon of the Rev. Joseph B. Koncevičius for assuming such a manifestly bold familiarity—I trust He will receive that and all that is written of Him in the same spirit in which it was conceived by me. If the Reverend Father knew what bubblings of exultation and utter joy the timely appearance of His masterly, truly conclusive article (*Kosciuszko: A Lithuanian*) in the *Commonweal* produced in me He would smilingly forgive all seemingly strange familiarity.

Yes, I am a total stranger to the admirable person of Rev. Joseph B. Koncevičius but His spirit and ideals are rather old and familiar friends of mine! On this score plus the fact of my wild but logical enthusiasm sensed at the appearance of His article I feel already absolved from the seeming sin of familiarity!

Kosciuszko is a Lithuanian!! If you want exceptional proof of his real nationality read the excellent article: "*Kosciuszko: A Lithuanian*," in the pages of the *Commonweal* for Dec. 29, 1926. Its author is the capable and well known Lithuanian writer, Rev. Joseph B. Koncevičius of the Catholic University. (Undoubtedly, in spirit with his past view of the sterling importance of the writer's articles the progressive and able editor of the "*Vytis*" will see to it that every syllable of this exceptionally wonderful article is given due prominence in the honorary pages of our organ. It is, evidently, certainly well worth reading, to say the least!)

Father Joseph, we greet you! We congratulate you for your exceptional handling of the subject! Anyone with an eye for truth, conciseness, logic and powerful expression in writing will readily (and necessarily so!) admit that your masterly article on the subject of *Kosciuszko's* nationality is most conclusive! This fact—of my opinion of your article—can be in no better way substantiated than by bringing into light the pleasant fact that the first editorial comment in that number of the *Commonweal* was dedicated to Lithuania and your most timely article!

How my loyal heart ached to see the day when *Kosciuszko* would be truly represented as God created him—a Lithuanian! How I prayed for a scholarly, conclusive execution of the said demand! Needless to say (*contra factum non disputandum*), *Kosciuszko* was always a Lithuanian, but I had in mind the general belief and opinion of his real nationality. Thank the Lord, the day of reckoning has come! Into the arena stepped Father Joseph with his mighty pen! With a deep discerning eye for justice, truth and logic he shattered with one stroke the thickening mists of general ignorance!

Thanks, Father Joseph! It was just what I, for one, reasonably expected of you! Being cognizant of your assiduous panting after justice, your love for truth and fact, your constant and persevering application to study, your scholarly achievements, your colossal capabilities as a scholar and writer, I did not sin in expecting you to be the heroic executor of one of my long deepest desires! You have succeeded opportunely, manfully, logically and historically! Yours are, to-day, the wreaths and laurels of the true and many friends of the Lithuanian *Kosciuszko*!

For how many years has *Kosciuszko* suffered by this gross and unjust misrepresentation! How often and how perseveringly the blush of Lithuanian national pride must have rushed to his mighty cheeks at the rhapsodies of praises showered upon him not as a Lithuanian, but as a Pole! Now, with the timely appearance of your brilliant article that blush is banished forever and *Kosciuszko's* brow is once more perfectly peaceful and radiant with the pleasant realization that he has among his many admirers a true friend, an advocating, devoted friend, a friend of his own spirit and love for justice who dares to break up with his mighty pen the hard-treaded sands of past general false belief and opinion! Praise to you, Father Joseph! Especial praise to you (and this shows the master writer in you!) for presenting the article without manifest animosity or bias! This two-fold phenomenon proclaims the well merited credibility and utter sincerity of your article! For this you are a true master!

Your article has undoubtedly forced to turn pale the once bold but now meaningless letters on the monument of *Kosciuszko* in Washington, D.C.! This article, eventually, we sincerely hope, will annihilate their intruding presence on that splendid memorial! Yes, if your article receives the universality of recognition which it fully and truthfully deserves, it will, no doubt, help much (if not completely!) towards the crumbling of these unjust and misrepresenting letters into the shameful oblivion of false historical dust! From henceforth (at least in their true and reliable knowledge derived from your article) any careful and unbiased reader of your essay who possesses a gifted eye for truth, logic and fact, will, upon being present before the grand monument of *Kosciuszko*, no longer truthfully read that he

is a Pole! but he shall read distinctly and unmistakably "sine formidine errandi": "Kosciuszko was not only a Lithuanian by birth, but that he was throughout his whole life a Lithuanian patriot!"

To you, Father Joseph, in concluding, I raise (in my most cordial hopes and wishes) the chalice of health, success and labor persevering! May you drink to the dregs of its overbrimming fullness! May health and all worth while be yours until each grossly misrepresented part of Lithuanian history—either personal (individual) or general—be sounded in its true tone by your accents of clear, forceful, truthful and sincere, logically persuading writing! It is my sincere desire, Father Joseph, that in the near future you may do similar striking justice to other great Lithuanians (also, as Kosciuszko, misrepresented as Poles)—especially Sienkewicz and Mickewicz!

Ad multos annos!

—o—

Stasys Kirtiklis

TO REV. JOSEPH B. KONCEVIČIUS.

Lithuania lives!—
Thanks, Father Joseph, with due praise to Thee,
She breathes freer! On, on with Thy pen!
On the pages of time write! Tell how She
Her laurels lost and redeemed again!
Tell to the world—who reads he knows!—
Of Her heart and thorns accompan'ing;
Spread now in ink Her once blood-blows
Received! Let truth 'side Her name now ring!
Long have the pages of history mute remained
When sacred the Country Lithuania was named!
"What is this?! what hear I!"—such modern
surprise!

"Lithuania?! What appellation strange!!"

Out of the hearts of Americans the untrue
Root out! Speak for Her the nation new—
Lithuania! With the hand of truth ascend
The pinnacle of facts! The weak defend
Thou with Thy pen most mighty! Let the veil
Which long Kosciuszko's countenance true
Withheld from searching eyes Thy pen assail!
Let ring the truth ever old yet new!
At Thy pen let crumble the letters bold
In Washington! Let now the purest gold
Of truth the crumbled bits replace!
"Kosciuszko a Lithuanian was born and died!"
Thy pen most boldly true descried!
With courage then sweep out the foe
Of falsehood!

The pages of American History too noble
Are for error!
Away with darkness!
Light from his pen exudes
Who Kosciuszko proves
A Lithuanian!

O, Father Joseph, lover of the weak, the poor,
Defend with talents Thine them evermore!
And mine the hope profoundest prays
That God in work most noble Thine give aid
always!

—o—

Parapijonas.

TO THE REV. JOHN J. AMBOTAS

(To celebrate the occasion of his silver anniversary as a priest)

I

Sweet are the mem'ries for us you've created
By fatherly feeling and love unabated,
O Father of souls! O Shepherd true!
No wall can contain what I wish for you!
Happiness, health, unprecedented peace—
May all the length of your presence among us
increase!

II

How many the tears at your voice removed!
How many the joys at your sight beloved!
O Father! May your silver crown now
—Which with its honors God did bestow!—
Change to a gold one ripe for your brow!
.....Words of gold!—no more worth they
Than those of joy I send this day!
Father, be with us, among us remain.
Your presence is sweetness! Our possession is
gain!

—o—

Jonas J. Plytaitis

MARY AND LILIES.

I

O Mary! wherever Thy soft, angelic tread
There lilies have grown—a most flourishing bed!
Mary and lilies—how easily these combine!
How fragrant their breathing! Their voice how
divine!

II

Wherever virgins pure do blow
There Mary's tread they'll surely show,
For sweetest and purest e'er combine
When the common end is Love divine!

Jonas J. Plytaitis.

Peace! Peace!! Peace!!!

Note: With what can I serve my Brothers and Sisters as my present best? With this idea-question in mind I proposed to myself to write an article embracing the all-too-limited store of my present best. However, Kind Readers, here it is—my present best to you—embodied in the following article.

Peace?!—that is what man yearns for, lives for, dies for! Man is ever aching for peace; he seeks it in wealth, in honor, in glory, in lustful pleasure; he gives his blood in generous drops for it upon the battlefield. Peace is what he wants; peace is what the world wants. Yes, just peace! peace!! peace!!! With that gift in his bosom man is happy, man is solaced, man is at rest! “Ah! there’s the rub”: man is at rest!

What joy filled the universe when the ever-memorable, much-prayed-for Armistice was signed? What caused that joy? Victory? Honor? National pride? No! most emphatically, no! It was peace! Rest was restored to all and how restful, how welcomed that restoration! Yea! man’s life upon this earth is but a struggle for temporal, for everlasting peace. How can there be happiness, health or delight when peace is absent?! *Peace* is the *backbone* of our happiness, of our daily contentment.

The struggle for peace can be discovered in everyone. From the fondling, loving arms of motherhood to the cold, grim grasp of death man seeks to satisfy his passions, his longings, his appetites. With the satisfaction of his cravings man gains (but, oh! how short and at what a tremendous cost!) peace, rest. Alas! when in the quest for peace how often and how grossly we are deceived! How often do we seek for *true* peace where only, in truth, the absence of it dwells! We navigate all channels but the proper one. Instead of gaining peace (true, lasting, innocent peace) at the cost of self-denial, mortification and so on we do it at the priceless cost of virtue! Ah, how blind we are! How merciful and forgiving to our blindness is the Lord! We crave for peace, yet we reject it; we whine for saintly rest, yet we despise it!

Dear Readers! There is but One Who can (and will!) fully and with good temporal measure satisfy our passion for peace—our tender and loving Saviour, Jesus! “Come unto Me, ye that are wearied and are burdened and I *will* refresh you.” Yea, Knights and Kind Readers, here is the story of everyone of us; read it well!

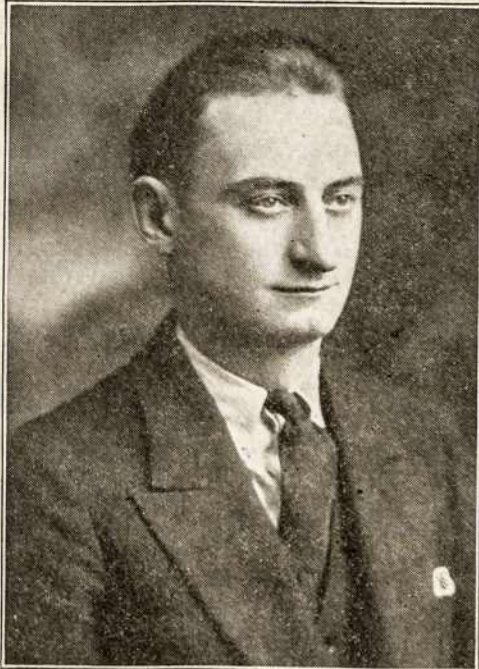
“Ah, how often was I not deceived by the

world when in quest of that priceless gem—peace?! The world, ’tis true, gave me peace, but, oh, what greedy giving! It filled me on peace for a second only to starve me on restlessness of conscience for a life-time!! Like Francis Thompson, the great Catholic poet (author of “The Hound of Heaven”) I searched everywhere, but in vain. The tender, young, innocent eyes of Christ’s chaste children turned away when they beheld me seeking peace without Christ. All things did truly despise me who despised Him. Jesus was upon my heels exhorting me to look for peace when I fled Him. Since then I had no peace. The stars shone but to show me a safer escape from my Master. The flowers blew and fragrant grew but only to detract from my Lover’s perfume. I heard music, but I could not appreciate it. You see God placed in me that longing for peace, which only He, the Creator, can satisfy! The peace of this world’s pleasures was only a spring-time dream. It was a flower without fragrance, a picture without art.

“Memory, friendship, beauty — all tempted, then turned. Nature frowned upon its own beauty when it beheld my utter, careless indifference to the Ruler of all. It would not speak. I climbed its massive mountains (over which in golden train the sun to rise and set doth deign). I struggled to its summit; but alas! only to read there upon the brow of these mighty, colossal hills the bold and defying inscription:

Man, witness thou
Upon my brow
These letters bold and true:
“I am but dust
To dust I must”—
Behold! my peace to you!

Alas, pent up with disgust and despair I followed with my eyes the “deep savannahs of the blue” till they rested (and again, only a second’s rest!) upon the mighty spires of New York’s skyscrapers. “Surely,” I encouraged myself, “here, at last, I shall find peace. Among these many millions I will surely find a powerful, sympathizing, peace-restoring heart!” But alas! The din and bustle of New York’s streets only picture to me more vividly the disorder and unrest of the avenues of my own soul! Yes, the Lord won. I stopped, a weary, worn-out pilgrim,

TAMAS REMUS

Prisirašė prie Liet. Vyčių 61-mos kuopos 1919 m.; buvo tos kuopos pirmininku 1921 m. Jis yra didelis teatrų mėgėjas, sportininkas: dabar yra Vyčių kuopos basketball ratelio menedžierius. Jisai, tai mūsų "Tom Mix."

at a broken-down log hut in the swamps of N.N. In the doorway a happy family stood. Like the pines around them these poor but peaceful folk were vivid, mighty, and adequate expressions of peace, joy and happiness.

"I rushed to the little group—a mother's flood of tears soothed my breast. At last, I came home! Mary the Mother of God (and our heavenly Mother!) had prayed for my return. Jesus, Mary and Joseph now held me in that warm embrace which for years I tried to flee. No more the pangs of unrest, of despair! I found the Hound in His habitation! Ah, happy me!"

O Vilna, like the youth, like all mankind Thou seekest for true and lasting peace. Go, I pray Thee, to the sweet, embracing arms of Jesus! Fall into them, dream in them! Feel the sympathetic beating of that mighty Sacred Heart! Praise It! Thank It for Thy safe arrival home! Look into those tender, merciful, loving eyes of Jesus! They have seen Thy sufferings, they will see to Thy deliverance. Ah, Vilna! Those Arms, that Heart, those Eyes are the only source—the true fountain!—of our peace, our true and lasting peace!

O mankind, Vilna just "come" and "you will find rest for your Souls."

Prašau Visų į Talką

Pradedant darbą, kaipo Lietuvos Vyčių organizacijos biznio reikalų užvaizda, matau reikalą kreiptis į visus L. V. narius prietelius ir rėmėjus prašyti malonios paramos.

Anglų priežodis sako: "Reikalas, tai motina išradimų." Su manim taip nėra. Negaliu prižadėti nieko naujo, tik darbą, jei Dievas duos sveikatą ir visų narių nuoširdų prisidėjimą, tai sulig išgalės stengsiuosi padirbėti. Jei pasirodyčiau netinkas, mielai noru užleisiu geresniam žmogui vietą.

Kaip karininkas be kareivių, taip kareiviai be karininko, ne visumet atsiekia užbriežtąjį tikslą. O drauge veikdami, su tikru pasiryžimu, dažniausia atsiekia. Taip ir mes brangūs broliai ir seserys Vyčiai, laikykimės vienybės. Duokime spaudos darbus "Vyčių" spaustuvei: gaukime skelbimus iš savo kolonijos biznierių; užrašinkime prenumeratą; kalbinkime ir prirašykime naujus narius; pardavinėkime pavieniais numeriais. Tuo padarysime nemažą materialę naudą organizacijai ir moralę katalikiškam jaunimui.

Į talką, brangus jaunime! Net ir liaudies dainelė sako: "Vienas vyras netalka, kur du stos visados daugiau padarys." Jei susilauksiu jūsų nuoširdžios paramos, tai Dievui padedant susilauksime gerų vaisių.

Žinau, jog reikės susitikti ir kartumų. Čia prašyčiau kantrybės, o mes stengsimės kliūtis šalinti kaip galima greičiau.

Bedirbant, tenka suklupti ar klaidą padaryti; prašau nepalaikyti už blogą. Bandysiu padirbėti ant tiek, kiek aplinkybės leis.

Tikiuosi, jog gerbiamieji Vyčiai suprasite mano ir savo pareigas, ir padirbėsime kartu katalikų jaunimo naudai, kurių tikslas—Tautai ir Bažnyčiai.

J. Červokas.

—o—

J. W. Goethe

DVI SIELOS.

Faustas kalba:

Tau vienas noras tik tėra žinomas!
 Tai ir negeisk antrojo žinoti!
 Dvi sielos mano! Koks gyvenimas!
 Viena nori nuo antros nuplasnoti!
 Viena aistringai ir gašliai
 Kabinasi prie žemiškų gerybių.
 Antroji drąsiai ir kilniai
 Plasnoja link dangiškų aukštybių!

"Faustas" I, 2 reg.
 Vertė K. Gelvainis.

Pastabos ir Apžvalga

Permainos spaustuvėj. Vyčių spaustuvės vedėjai Zosei Navickaitėi būtinai atsisakius nuo spaustuvės vedėjos vietos, turėta laimės į jos vietą gauti Joną Červoką, visa širdimi mūsų organizacijai atsidavusi, daug jai pasidarbavusi, buvusį Šviesos spaustuvės Lietuvoj vedėją, ir neseniai pasitraukusį nuo "Darbininko" (Amerikoj) administratorystės. Jo pasidarbavimu LDS. stovis ir "Darbininko" administratorystė žymiai pagerinta.

P-lė Navickaitė, kuri ligi šiol rūpestingai ėjo spaustuvės vedėjos pareigas, pasilieka dar tolesniai čia dirbti spaustuvės administracijoj.

Padaryta dar ir kita atmaina, kuri su tuo susiriša: "Vyties" administratorystė yra pavesta spaustuvės vedėjui. Taigi, p. Červokas bus ne vien spaustuvės vedėju, bet ir "Vyties" administratorium.

Jeigu tik visa L. Vyčių Centro valdyba ir organizacijos visi darbuotojai-os kooperuos su p. Červoku, kliūčių nestatys, daleis padaryti pažangias, reikalingas reformas ir prie to dar pagelbės, tai tada bus galima tikėtis žymaus pagerėjimo spaustuvėj ir "Vyties" administratorystėj. Ne be pamato šis primenama.

Kuopos sukaktuvės. Šiame "Vyties" numeryj telpa L. Vyčių 61-mos kuopos, Paterson, N. J., 10-ties metų gyvavimo apžvalga. Skaitant tą apžvalgą matai kaip ta kuopa yra pergyvenus įvairių laikų: gyvuojus, bujojus ir merdėjus; tečiaus šią dieną ji yra gyva ir stipri, ir žiūri į šviesią savo ateitį. Sveikiname tą kuopą džiaugsmingai sulaukusią tų linksmų sukaktuvių. Linkime jai vis labiau ir labiau bujoti, didelius darbus nuveikti tautai ir Bažnyčiai, gi jos darbuotojams bei darbuotojoms ištvėrmės, neišsemiamos energijos.

Kad klaidingai nesuprastų. Ant kart įvyksta dvi permainos prie L. Vyčių Centro. Toks tai dalykų susimetimas. p. Jono Červoko atvykimas Chicagon ir paėmimas Vyčių spaustuvės vedėjo vietos nieko bendro neturi su "Vyties" redaktoriaus pasitraukimu nuo redaktorystės. Redaktoriui būtų buvę labai malonu dirbti su tokiu pasišventusiu vyčių darbuotoju, gilios išminties žmogumi, koku yra p. Jonas Červokas. Kągi padarysi, kai apystovos, spaudimai susidaro toki, kokių nei širdis leidžia, nei sveikata gali pakešti.

Rašys knygą apie Kosciuszko. "Vyties" ir įtekingųjų amerikų žurnalų bendradarbis gerb. kun. Juozas Koncevičius nesitenkina jūdiniu, kėlimu lietuvių vardo svetimtaučių spaudoj; jis rengiasi prie išleidimo knygos anglų kal-

boj apie mūsų tautietį Kosciuszko. Gerb. kun. Koncevičius rado įdomių, originalių dokumentų arkyvuose apie Kosciuszko. Jis dar ir tokių rado, kurie dar niekur spaudoj netilpo. Jis tiek turi tos įdomios medžiagos, kad užtektų gerai knygai. Gi ta knyga būtų įdomi ne vien lietuviams, bet ir svetimtaučiams. Jos vertė lietuviams triguba: duotų mums giliau pažinti Kosciuszko, nemažai lietuvišką tautinę dvasią sustiprintų čia augusiame jaunime, ir lietuvių vardą ir vertę paaukštintų amerikų akyse.

Visi lietuviai ir draugijos turėtų pagelbėti gerb. mūsų rašytojui kun. Koncevičiui šitame kilniame darbe.

SUDIEV IR AČIŪ.

Pasitraukiu nuo "Vyties" redagavimo. Noriu nors raštu atsisveikinti su Jumis, bet gilus susijaudinimas nedalėdžia tvarkiai tą atsisveikinimą sulipdyti.

Dirbau Jums kiek mano ne kokios jėgos, silpni gabumai daleido. Teko nemaža nukentėti visokių spaudimų už stovėjimą sargyboj Jūsų reikalų, Jūsų brangių idealų, už tyrą tautybę ir katalikybę. Bet negalėjau ištesėti vietoj kada prie moralio pavartojo ir ekonominį spaudimą, sveikatą suardė, mokslą turėjau nutraukti...

Norėjau pritaikinti "Vyti" prie mūsų gyvenimo pažangos. Tik dalį savo norų teatsiečiau. Sąlygos, ne nuo manęs priklausančios, trukdė. Paliko pora dalykų pradėtų bet nebaigtų: viršelių ir himno vertimo konkursai. Ne mano galėje buvo prispausti kitus baigti šiuodu reikalu. Kaip tada galima drįsti ką naujo panašaus pradėti?

Pasitraukdamas nuo redaktorystės išvažiuoju net ir iš lietuvių tarpo—bent laikinai. Ten bandysiu atsitaisyti sveikatoj; ir jei L. Vyčių Centras išmokės man dar užsilikusius mano \$160 (už du mėnesius), tai, pasiprašęs Dievo palaimos ir Jūsų maldų, ir kitų geraširdžių žmonių pagelba, stengsiuos siekti aukštesnio mokslo.

Nors sakau Sudiev, bet su Jumis pasilieku dvasioje. Dar meldžiu, neužmirškite mane savo maldose, ir, jei laikas daleis, draugučių prašau kartkartėmis parašyti man laiškėlį: 1114 Kinyon St., So. Bend, Ind.

Visiems bendradarbiams—ėms, kurių nuoširdus prisidėjimas raštais pajvairino, pajdomino "Vyti" ir mano darbą palengvino, ir darbuotojams—mane koku nors būdu parėmusiems tauriu nuoširdžiausią ačiū. Prašau neužmiršti "Vyties" ir prie sekančio redaktoriaus, kuriuo bus L. Vyčių Centro pirmininkas, vaistininkas Kazys Jonaitis, pasižymėjęs savo eilėmis po kuriomis pasirašydavo Žilvitis.

Jūsų

Pr. Zdankus.

Lietuvos Vyčių 61 Kuopa, Paterson, N. J.

L. VYČIŲ 61 KP. 10 METŲ GYVAVIMO APŽVALGA.

Gruodžio 21 d., 1926 m., Šv. Kazimiero parapijos salėje, 8-tą val. vakare, įvyko pokilis L. Vyčių 61 kuopos paminėjimui jos 10-ties metų gyvavimo. Programos vedėju buvo T. Rimas. Sekanti asmenys pasakė gražių prakalbėlių ir įvairių linkėjimų: I. V. Kulikaitis, V. Gudaitis, J. Jesulaitis, J. Venskaitis, O. Dragūniūtė, M. Sasnauskaitė, A. Marčinkevičiūtė ir O. Volkiūtė. Paskui kalbėjo P. Elseika ir var. A. Stanšauskas iš Newark, N. J. Ant pabaigos kalbėjo kuopos pirm. J. Sprainaitis, jis savo kalboje pabrėžė visą kuopos praeitį ir darbuotę, kiek šioji kuopa yra nukentėjusi, kiek turėjusi nepasisekimų ir persekiojimų, bet uolumas nenuilstančių darbuotojų viską pergalėjo, ir šiandien kuopa gyvuoja gerai.

Duetą sudainavo p. M. Sasnauskaitė ir p. C. Sarapiniūtė. Solo dainavo p. J. Sprainaitis kelias daineles. Pianu akompanavo p. A. Stanšauskas. Dainininkai savo roles atliko puikiai. Taipgi garbės žodis priklauso p. A. Stanšauskui, kuris mūsų prašymo neatmetė. Vakarą užsibaigė žaidimais ir pasikalbėjimais. Tas vakaras būtų buvęs labai įvairus, jeigu būtų daugiau svečių atsilankę. Nors ir kviesti buvo iš visų kuopų, bet atsilankė tik iš Newark'o.

Iš Liet. Vyčių 61 kuopos istorijos.

Liet. Vyčių 61 kuopa įkurta 1916 metuose, darbuotojų gerb. p. Pakšto ir p. V. Vaško iš Newark, N. J. Kuopa sukurta iš šešių narių: gerb. kun. J. Švagzdys, J. Sprainaitis, J. Švagzdys, J. Valaitis, M. Staniulis, P. Venskaitė ir A. Jekubiatiė. Pirmą valdybą: dvasios vadas—kun. J. Švagzdys, pirm.—P. Venskaitė, sekr.—J. Sprainaitis.

Tuose laikuose buvo begalo sunkus organizavimo darbas, ypatingai Vyčių organizacijoje. Mažai kas iš lietuvių liaudies suprato Vyčių idealus. Daugumas sakydavo, ir, žinoma, taip suprasedavo, kad Vyčių organizacija tai

kokia militariška įstaiga, ir kas tik prie jos priklausys, tai vadinasi taip kaip kareivis, o mergaitės kaip slaugytinės (nurses). Ypatingai socialistiškai ir laisvamaniškai gaivalai gynė jaunimą su visokiais bauginimais, ir aiškino kas tai yra vyčiai (žinoma, patys nežinodami). Ėmė laiko iki visuomenės pradėjo suprasti Vyčių idealus.

Ši kuopa pastaraisiais metais negalėjo augti, bet tik gyvavo su tais pačiais nariais. Bet tie visi pirmutiniai nariai buvo giliai Vyčių dvasios perimti, ir Tėvynės meile uždegti. Jie netik nenusiminė, kad neturėjo užuojautos nuo visuomenės, bet dar su didžiausiu pasiryžimu darbavosi, ir jų darbas pasiekė pasisekimą ir užsitarnavo didelį pagarbos žodį.

1917 metų darbuotė.

Valdyba: pirm.—P. Venskaitė, protokolo rašt.—I. V. Kulikaitis, finansų rašt.—J. Sprainaitis, išd.—V. Rutkaitis. Šiais metais kuopa pradėjo po biškį augti, bet labai išpalengvo. Daug jaunuomenės buvo, ir daugumas norėjo stoti prie Vyčių, bet svyravo ir šiaip ir taip, ar čia stoti ar ne? Žodžiu sakant, nesuprato, kas tie vyčiai yra. Žinoma, tada nebuvo kam gerai to dalyko išdėstyti.

1918 metų darbuotė.

Valdyba: dvasios vadas—kun. J. Petraitis, pirm.—M. Gribaitė, rašt. ir išd.—tie patys. Šiais metais mūsų kuopa stebėklingai iškilo ir išaugo. Narių turėjo suvirš 50. Veikimas taipgi prasidėjo žengti sparčiu žingsniu.

Mat, tą metų pas mus atvyko naujas dvasios vadas, kun. Juozas Petraitis. Jis buvo Vyčių didelis prietelius ir gabus organizatorius, ir per jojo pasidarbavimą kuopa išaugo. Šiais metais suorganizuota meno sekcija, kuri užvardinta Teatrališkas Ratelis. Pirmas veikalas perstatytas komedija "Dėdė Atvažiavo." To ratelio vedėjai buvo kun. J. Petraitis, J. Sprainaitis ir I. V. Kulikaitis.

1919 metų darbuotė.

Valdyba ta pati išskiriant išd., kuriuo išrinktas J. Žilius. Šiais metais veikimas įsisiūbavo gana plačiai. Suorganizuotas choras po Vyčių vardu, kuriam vadovavo varg. B. Nakrošius. Scenų perstatyta operetė "Nastutė" ir daug mažesnių komedijėlių, koncertų ir įvairių programų surenkta; bemaž ko Vyčių parėngimai buvo kiekvieną sekmadienį. Vyčiuose buvo labai gražus susipratimas ir vienybė. Visi dirbo su didžiausiu pasišventimu Tautai ir Bažnyčiai. Vėliau susikūrė benas po Vyčių vardu, kurs turėjo tamprus ryšius su Newark'o Vyčių benu. Tai dar daugiau programą padidino ir padailino.

1920 metų darbuotė.

Valdyba: dvasios vadas—kun. J. Petraitis, pirm.—M. Petraitė, protokolo rašt.—P. Venskaitė, fin. rašt.—P. Juškaitis, išd.—J. Žilius. Šiais metais mūsų kuopa pasižymėjo vaidinimuose. Buvo perstatyta netik mažų komedijėlių, bet ir svarbesnių veikalų, k. t. drama "Undinė," "Karo Metu" ir daugiau. Parengta daug pasilinksminimo vakarų, draugiškų suėjimų ir debatų.

Šį metą atkreipė daugiau ir visuomenės domėjimą Vyčių organizacija, nes pamatė, kad vyčiai auklėja jaunimą gražioje ir pavyzdingoje tvarkoje. Pradėjo daugiau remti ir domėtis, kasgi ištikrųjų yra Vyčių organizacija, ir kokią naudą Amerikos lietuviams atneša. Čia pradėjo rimtėti meno dvasia mūsų mėgėjų-vaidilų tarpe, ir visi rimtai į ją žiūrėjo. Mūsų sekanti vaidilos pasižymėjo: J. Sprainaitis, I. V. Kulikaitis, J. Žilius, V. Gudaitis, M. Staniulis, P. Juškaitis, A. Alubickas, J. Jusis, M. Gribaitė, V. Žilienė, P. Rutkaitienė, M. Petraitė ir V. Sarapaniūtė. Į pagelbą prisidėjo nors ir nebūdami vyčiais, bet tą idealą gerbė ir rėmė, ir vaidinime pasižymėjo J. Lekavičius ir B. Obelevičius.

1921 metų darbuotė.

Valdyba: dvasios vadas—kun. J. Petraitis, pirm.—J. Žilius, prot. rašt.—Žilienė, fin. rašt.—P. Venskaitė, išd.—V. Gudaitis. Šiais metais kuopa pradėjo silpnėti. Daugelis narių išvažiavo į kitus miestus, kiti apsidė ir negalėjo aktyviai veikti. Bet pasilikusieji nenusiminė ir dvasioje nenupuolė, bet sukruoto dar daugiau veikti ir budėti. Ir štai įkurta sporto sekcija-baseball ratelis. Šis ratelis savo žaidimuose daug pasižymėjo ir vyčių vardą ir tarpe svetimtaučių iškėlė. Taipgi susikūrė Vyčių Kliūbas, vienu vyrų, ir gerai gyvavo ir sutartinai veikė. Tam daugiausia darbovosi kun. J. Petraitis, J. Sprainaitis, T. Rimas ir J. Venskaitis.

1922 metų darbuotė.

Valdyba: ta pati, išskiriant pirm. T. Rimą ir fin. rašt. J. Sprainaitį. Šiais metais dar daugiau kuopa sumažėjo, ir skaičium ir veikimu. Priežastis: Ateivija išsisėmė, o čia augusį jaunimą dar buvo sunku pritraukti prie vyčių.

1923 metų darbuotė.

Valdyba: ta pati. Šį metą 61 kuopai buvo skaudžiausias ir liūdniausias gyvavimas, kabojo kaip ant siūlo. Veikimo jokio kaip ir nebuvo, nes nebuvo su kuomi veikti. Daugelis manė, kad jau mūsų kuopai prisiartinio paskutinės gyvavimo valandos. Daugumas nusiminė ir apgailėstavo. Daugelis džiaugėsi ir rankas trynė, kad jau vyčių nėra. Bet tas džiaugsmas per nieką nuėjo.

1924 metų darbuotė.

Šis metas dar skaudesnis buvo už visus kitus metus. Šį metą negalima buvo nei valdybos sudaryti. Kovo mėn. susirinkę V. Gudaitis, P. Venskaitė ir I. V. Kulikaitis pradėjo tartis, kaip būtų galima vėl atgaivinti 61 kuopą. Pasitarimas nebuvo veltus; visi trys stoji į darbą, ir darbas buvo pasekmingas. Atgaivinta kuopa vien iš čia gimusio jaunimo. Valdyba: pirm.—V. Gudaitis, prot. ir fin. rašt.—P. Venskaitė. Išdininko nebuvo, nes ir pinigų nebuvo. Čia vėl veikimas prasidėjo.

IGNAS KULIKAITIS

Istojo į Liet. Vyčių 61-ą kuopą 1917 m. Jis labai darbuojasi Vyčių ir kitose katalikiškose organizacijose.

1925 metų darbuotė.

Valdyba: pirm.—I. V. Kulikaitis, rašt.—V. Sarapaniūtė, išd.—V. Gudaitis. Šiuose metuose pastatyta daug vaidinimų, surengta daug pasilinksminimų ir draugiškų vakarėlių. Visi parengimai buvo su didžiausiomis pasekmėmis. Čia augęs jaunimas pradėjo imti dalyvumą veikime, ypatingai J. Jesiulaitis, T. Rimas, V. Sarapaniūtė ir M. Sasnauskaitė.

1926 metų darbuotė.

Valdyba: pirm.—J. Sprainaitis, pagelb.—J. Jesiulaitis, rašt.—O. Volkūtė, išd.—V. Gudaitis. Šiuose metuose vėl veikimas įsisiūbavo labai plačiai. Parengta daug pasilinksminimo ir draugiškų vakarėlių, ir visi turėjo gražias pasekmes. Čia daug parodė draugiškumo Harrison, N. J. Vyčiai, atsilankydami į mūsų vakarus labai skaitlingai. Dabar mokinas komediją "Amerika Pirtyje." Dabar mūsų kuopa susideda iš gražiausio ir doriausio jaunimo mūsų kolonijoje. Narių yra apie 25-ki, izde pinigų apie \$100. Nutarta kurti basket-ball ratelis; vedėju išrinktas T. Rimas. Į Apskrities sporto lygū direktorium paskirtas J. Jesiulaitis. Vaidinimų komisija: J. Sprainaitis ir I. V. Kulikaitis. Mūsų vaidilos: T. Rimas, J. Jesiulaitis, V. Gudaitis, I. V. Kulikaitis, J. Sprainaitis, O. Volkūtė, P. Palevičiūtė ir kiti.

Dabar mūsų kuopoje gyvuoja gražus susipratimas ir sutartinas veikimas. Dabar visi mąsto kaip daugiau prirašyti naujų narių ir dovaną gauti iš Centro. Vienas asmuo pažadėjo dovaną tam, kuris prirašys 10 narių. Tai vyčiai į darbą. Kiekvienas prirašykite savo draugą-gė, kad mes švesdami 15 metų sukaktuves, švestume su visu Patersono katalikišku jaunimu.

Mes visi patyrėmė tikriausiais faktais, kad ta organizacija, kuri neturi pasigrendusi Kristaus Idealo pagrindų, negali ilgai gyvuoti. Daug ir pas mus susikūrė jaunimo įvairių klūbų. Bet argi ilgai jie egzistavo? kurie grūmojo vyčiams pavojumi ir norėjo keršyti. Visi subyrėjo kaip smiltis, bet vyčiai viską pergyveno ir sumušė didžiausius rekordus Tėvynės ir Bažnyčios darbuose. Valio, vyčiai!! Lai gyvuoja vienybė, meilė ir sutartinas darbas tarpe katalikiško-vyčių jaunimo. O kur vienybė, ten ir galybė. I. V. Kulikaitis.

Kas Jaunimo Veikiama

NEW YORK CITY, N. Y.

Atgaivino kuopą.

Vietinė L. Vyčių 12 kuopa buvo jau veik apmirus. St. J. Tamošaičio pastangomis kp. liko atgaivinta ir š.m. sausio 7 d. įvyko metinė sueiga Aušros Vartų Panelės Šv. parapijos salėje, prie Broome St. Atsilankė 17 narių, daugumoje studentės ir studentai iš Columbia University, Fordham University, De LaSalle, etc. Narių ūpas pakilęs, begalinis noras dirbti, darbais parodyti ką gali.

Išrinkta nauja 1927 metams valdyba. Dvasios vadu — kun. J. Šeštokas, geras jaunimo draugas ir vadas. Pirmininku — J. Tamošaitis, baigęs Columbia Univ. Mokytojų Kolegiją, siekias filosofijos daktarato laipsnio tame pat universitete. Vice-pirm. — p-lė M. Peškiūtė, smagi mergelė ir smarki veikėja. Sekretorium — p-lė O. Bagdonaitė, darbšti parapijos darbininkė. Izdininke — p. M. Lisauskaitė, pasižymėjusi kuopos veikėja. Tvarkdariu — p. J. Milius, buvęs Dėdės Samo karys ir Lietuvos šaulys, geras tėvynainis. Reporteriu — J. Jurgėla, Columbia University studentas medikas.

Pirmutiniu darbu užsibrėžta papildyti apytuštį kuopos izdą. Tuo tikslu rengiamas balius vasario 20 d. parapijinėje salėje. Pirm. šokių bus suvaidinta komedijėlė „Viens mūsų tur apsviesti.“ Išrinkta rengimo komisija iš p-lių M. Lisauskaitės ir M. Seslytės ir pp. J. Mačiuko ir K. Jurgėlos.

Kitas susirinkimas šaukaimas sausio 28 d., 8 val. vakare, ten pat. Nariai pasižadėjo atvesti ir prirašyti naujų narių. Bus renkami atstovai į metinį N. Y. ir N. J. Apskrities Seimelį ir svarstomi jam sumanymai. Tikimasi šią kuopą išvystyti į pavyzdinę visoj apskrityj.

J. J.

CHICAGO, ILL.

Iš priešmetinio susirinkimo.

Marquette Parkas. L. Vyčių 112 kuopos priešmetinis susirinkimas buvo labai gyvas. Jame buvo išduota įvairių raportų, kurių nariai labai įdomiai klausėsi.

Vajus. Nutarė įstoti su kitomis kuopomis į vajaus konkurenciją.

Valdyba. Kuopai liko išrinkta sekanti valdyba: pirm. — J. Martišius, pag. — B. Vaitkiūtė, nutarimų rašt. — E. Lukošūtė, finansų rašt. — J. Lukošūtė, izd. — V. Rūkštalas, korespondentais V. Jonaitis, B. Krivickas ir dar vienas, dvasios vadas — kun. Dr. K. Matulaitis. Šių metų valdybon mūsų kuopos pateko labai darbštūs asmenys. Linkime kuopos labai daug pasidaruoti.

Korespondentas.

WATERBURY, CONN.

Dvi „parties.“

Šita tai „surprise party.“ Gruodžio 26 d., 1926 m., p. J. Šervilienė, visų mylima ir puikiausia šeimininkė, iškėlė didelę „surprise party“ paneli Olgai Gečoniūtei. O, kaip mūsų Olgutė buvo „surprised!“ Pietūs buvo pirmos klasos.

Ten buvo: p-lės Olga Gečoniūtė, Ona Petraitė, Vera Mažeikaitė, Adelė Žiburiūtė, Adelė Liutkiūtė, p. Josefina Šervilienė; pp. A. Šebrinskas, Juozas Šervila, A. Dulskis, ir studentai: J. Alexandravičius ir A. Glaveskis, Washington Kolegijos, C. Balanda, Niagara U., ir V. Baltrušis, Boston U.

Labai linksmi visi praleido laiką. Juokų visiems buvo.

Olgutė sau viena klausėsi radio. Kodel, Olgutė, visiems nedavei paklausti ant „loud speaker“? O jie, taip garsiai juokėsi ir kalbėjo, kad jie visticiek nebūtų girdėję.

Iš visos širdies dėkojam pp. Šervilams už tokį gražų priėmimą ir tikimės, kad jiems galėsime kaip nors „biskyti“ atsilyginti.

O šita tai „radio party.“ Gruodžio 30 d., pas Mažeikų Verutę buvo „radio party.“ Ten tai buvo triukšmas. Olga ir Onutė taip garsiai kalbėjo, kad Verutei, maniau, neteks kantrybės. Zinoma, Adelė šiek-tiek ir prisidėjo. O Onutė, ta didžioji Onutė, su Elena sau sėdėjo kaip šventos ir nekaltos mergaitės. Bet, geriausia buvo kaip Verutė davė namie darytų kilbasų. M-m, tai mergaitės nesigailėdamos valgė. Ir po to neužilgo išsiskirstė. Verute, kada vėl bus tokia partija? K.

CHICAGO, ILL.

An Old Dance—A New Dance.

Bridgeport. The K of L Council 16 arranged a Mid-Winter dance at St. George's Hall on Sunday, Jan. 9, for the benefit of the parish. The crowd arrived shortly after 8:30 P.M. It consisted of the entire North Side K of L baseball team; members of the 13th Chapter, Town of Lake; of the 112th Chapter, Marquette Manor; of the 4th Chapter, Eighteenth St., and a few others. The well-known Chapman's orchestra furnished the music from 8 P.M. to midnight.

The success of the dance is largely due to the support given by the said neighboring councils. The committee, in the name of the 16th Chapter, extend their thanks to the various members of other K of L councils who attended this dance.

The said council of Bridgeport is planning another dance on Sunday, February 27th at St. George's Hall. The committee have a surprise for all who will come. Other K of L chapters, reading this, please do not arrange any social affairs on the 27th of February, thus enabling everybody to attend this big dance given by the K of L Council 16. One of the correspondents.

DETROIT, MICH.

(West Side)

Ir vyčiams. Visi savininkai turį bent kokią nuosavybę bei įstaigą, metų gale daro metinę atskaitą. Mūsų L. Vyčiai tai nėra kokia piniginė įstaiga; jos nė už pinigų nenupirksi, vienok reikia ir jiems metų gale atspausti rekorduose savąją antspaudą, ir užversti senąjį lapą, o atversti visai baltą lapą, ir pradėti su Naujais metais naują darbą.

Priešmetiniam sus-me. Gruodžio 2 d. įvyko L. Vyčių priešmetinis susirinkimas. Į viršminėtą susirinkimą susirinko berods virš 50 narių. Naujų narių prisirašė keturi. Pažymėtinas naujas narys, tai gerb. mūsų dailės vadas J. Olišauskas; kita, tai Pranė Dambrauskaitė (nurse-slaugė).

Koncertai. Čia buvo eilė visokių nutarimų, naujų sumanymų. Mūsų L. Vyčių choras, susilaukęs gero vado J. Olišausko, turės didelį koncertą sausio 23 d., 1927 m., M. L. B. Auditoriume.

Nutarta surengti koncertą Lietuvos Operos artistei Jezauskaitei. Susižinoti visu tuo rūpinas J. Olišauskas. Koncertas įvyks apie vasario pradžią.

Savo paveikslus „Vytyj.“ Mūsų kuopa nutarė nusiimti L. Vyčių Choro, L. Vyčių Teatralės sekcijos, L. Vyčių Priaugamųjų kuopos paveikslus ir patalpinti organe „Vytyje.“ Taipgi greitai laiku žadame prisiųsti į „Vytyj“ galybes paveikslų pavienių narių. Zinoma, dabar mūsų finan. raštininkė su izdininku susituokė, tai mes jų atvaizdą pirmiausia „atšiptysime.“

Netiki į tuos lošimus. Komisija davė pranešimus; sakė, kad jau turi sodną paėmusi ateinančiai vasarai, ir visi sekmadiniai išranduoti. Kuopai paimta du šventa-

dieniu. Mūsų kuopa turėjo du stalu pool lošti. Mat, mūsų jaunimas netiki į tuos lošimus, tai perleido L. Bendrovės svetainėi. Ir vėl šimtinė daugiau į izdą įplaukė.

Valdyba. Sekė valdybos raportai, ir atidaryta naujos valdybos nominacija: dvasios vadas—gerb. kun. I. F. Boreišis. Jis žadėjo plačiai pakalbėti sekamam susirinkime. Pirm. Petras Minčius sakė, kad dirbdamas ugniagesių departamente (fireman) negalėjęs atlikti gerai savo užduoties. Mūsų Petras turi didelį prisirišimą prie Vyčių, už tai mes ir vėl jį išsirinkome pirmininku; jis jau trečius metus eina pirmininko pareigas. Vice-pirm.—J. Bartkus trumpai bet nenoromis kalbėjo. Mat, katras sunkiausia traukia, tas daugaus blogo gauna. Vienok mes savo Juozelį pirmutinėje eilėje statome kaip pasišventusį Vyčių gerovėi. Į vice-pirm. pateko Petras Padolskas. Šis jaunas, čia augęs jaunikaitis, rodo gražią ateitį. Darbuokis, Petreli, esi it Lietuvos doblilėlis-gražus fiziškai, bet ir tavo moralybė yra viena geriausių mūsų eilėse, už tai ir tėveliai džiaugiasi tave turėdami priešakyje. Nutarimų rašt. M. Andriūniūtė vėl sutiko būti. Ši yra mūsų pirmutinė prie darbo. Kas čia ją gali paleisti, ir kur tokią kitą gautume. Ji valdyboje jau dirba berods šeši metai, užtai tik viena tokia Marytė ir yra, kita neatsiranda, kad susilygintų su jos taktika. Finansų rašt. J. Sakalauskiene (Kairiūtė) ilgą laiką raštininkavo, bet šį kart pasiliuosavo. Gaila jos, bet čia vėl užėmė finan. rašt. N. Morkevičiūtė. Nūlutė yra tyki, pilna paslaptybės, bet jai energijos nestokuoja. Sveikiname mūsų naująją gražuolę darbą įteikdami. Iždininkas J. Sakalauskas apsibuvo ant trečių metų. Mat jis dar nori pasidarbuoti Vyčiams ir atsilyginti už Juzytę, jojo moterį. Žinoma, mes Vyčiai jam ją išlaikėme. All right, Juozuti, dabok mūsų pinigų. Iždo globėjai Alenutė Valaitė, tai viena mūsų demokratiškiausių Vytukių. Ji žada pinigų saugoti, bet ją vaikinai labiau saugo. Vai tu Alenute! Antras globėjas, J. Daniševičius. Jis tai mūsų Home Boy. Jis bus mūsų Vyčių didvyris. Maršalka—J. Mėselis. Juozelis yra rimtas ir diktas vyras. Matyt juokų su juomi nepakrėsi. All right, John W. Smith. Korespondentai: Pranė Dambrauskaitė. Pranytė yra mokyta ir rimta lietuvaitė, spėjo pas mus prisirašyti, jau ir stoji darban. Antras koresp. Stasys L. Stepulionis (Kodel taip mažai terašoma apie šį darbuotoją? Red.). Menedžieriai—R. Piragis ir J. Bilaitis. Šimet turėsime business managers gerus vyrus. Permatoma, kad ateitis bus graži. Kai R. Piragis dirba, tai žinok, kad duonelės bus. L. B. Svetainėi atstovas—J. Kelys. Mes turėdami tokį atstovą Svetainės Bendrovėje, galime būti ramūs, mums pastogė užtikrinta lietuviškame palociuje. Į Federaciją atstovai: M. Andriūniūtė, J. Andriškevičius ir S. L. Stepulionis.

Kuopos stovis yra maždaug tokis: Narių pilnai užsimokėjusių turi 83: merginų 36, vyrų 47. Pinigų įėjo per 1926 metus \$641.23, išėigų \$350.30. Iš viso kuopa pinigų turi \$290.93. Iš tų pinigų Vargonų fondui yra \$2,559.73 (Neaišku. Čia turbūt yra klaida. Red.). Taipgi turime nejudinamo turto už kelis šimtus dolerių. Kuopa eina stipryn visais žvilgsniais. Beje, organizatoriais šiems metams apsiėmė darbuotis A. Matulaitė ir P. Padolskas. Prie L. Vyčių Vajaus rengiamės, ir nėra abejonės, kad mes galim laimėti pirmąją dovaną. Mūsų gerbiamas dvasios vadas kun. I. F. Boreišis daro plačiausią agitaciją vajaus pasekmingume. Jis nurodo, kur yra jaunimo naujai atvykusio iš kitų kolonijų. Taipgi noriu pasidžiaugti, kad mūsų dvasios vadas labai rūpinas priaugamųjų Vyčių kuopa. Sykiu darbuojasi ir gerb. muzikas J. Olišauskas.

Trumpesnės žinėlės.

Mūsų gerb. kun. I. Boreišis laike parapijos bazaro laimėjo kurkiną, žasį ir indą mėšai kepti. Deja, Fadarėlis gyvena vienas, vargiai mokėjo viršminėtą paukštieną prirengti-iškepti. Negalėčiau tikėti, nes jis moka ir dirba sunkesnių darbų.

Rodos, kad visai nesenai čion atvyko J. Olišauskas, bet taip jau suėjome į vienybę, kad choristams-ėms ir aplamai jaunimui vargiai būtų galima persiskirti.

Dažnai mūsų vaikinai ginčijas, klausia, katra mūsų mergina yra gražiausia. Rodos, kad bus Julytė Adomaitė. Tiesa, ji yra ir rimta pilnoj prasmėj, bet prie rimtųjų reikia priskaityti ir D. Bakšytę; tai tykios lietuvaitės, abi yra pianistės. D. Bakšytė turi kelioliką piano mokinių.

Mūsų merginoms prof. J. Olišauskas tai tik "cross word puzzle." Jos niekaip negali atspėti, ar jis vedęs, ar vaikinas. Galvą sukkti, tai nemaža iš to protinės naudos.

Čia yra apsigyvenusios dvi sesutės, būtent Verutė ir Onytė Bernotaitės, iš Manchester, N. H. Vai, tai gražus pavyzdys, jų rimtumas. Laike parapijos bazaro visi atsimentat kaip jos tikietus pardavinėjo, ir kaip teisingu veidu į veidą žiūrėjo. Gi laike Šv. Misijų kaip jos dievotai pamokslų klausės. Jos žada greit mus apleisti. Vai, pasilikite čia pas mus. Jūsų tėveliai žino, kad jūs esate ištikimos dukrytės.

Gal nevisi apkainuoja pasišventimą T. Daniševičiūtės. Ji čia bažnyčioj choristams išdalina giesmių lapus, tai didelis ir pastovus darbas, o ypač kaip dabar prie J. Olišausko padidėjo bažnytinis repertuaras. Užsitarnavo Terėsytė nuo choro daug pagarbos.

Čia pas mus Tėvas Alfonsas davė Šv. Misijas. Buvo atsilankęs ant choro repetacijų. Sakė, kad jis labai mylis L. Vyčius. Ragino Vyčius eiti sykiu prie Švenčiausiojo. Gruodžio 19 d. L. Vyčių 102 kuopa in corpore priėmė Šv. Komuniją.

Visi pasigedo iš mūsų kolonijos žinučių "Vytyj." Kasžin kodėl mūsų Alenutė Valaitė apstojto rašinėti? Jog seniaus buvo pastebima jos net ir "Šurum Burume" juokų bei satyros. Nepaisyk, Alenute, kas niekus kalba, o vėl pradėki, nes esate laukiama. Kad dygsta sparnai jaunam paukštyčiui, jųjū nekarpykite, lai jis skrenda laisvai.

Beširdė mirtis atėmė iš mūsų tarpo a.a. Oną Strolienę (Aukštikalniūtė). Jai buvo daryta operacija ligoninėj, bet nepavyko. Mirė pilnai aprūpinta Šv. Sakramentais. A.a. Strolienė buvo Vyčių bendradarbė. Nė vienos vakarienės bei kitų pramogų mes neapsieidavom be jos. Ji buvo didelė parapijos rėmėja. Paliko vyrą, sūnų ir dukterį, giminių ir pažįstamų. Upelį ašarų paliejo.

Kad padaryti mūsų koloniją gyvesnę, gerb. J. Olišauskas suorganizavo prie Vyčių Dramatišką Sekciją. Gerb. Dailės Vadas pagamino tinkamus nariams įstatus, kurių nariai turės laikytis. Narių jau turime apie trisdešimtis. Valdyba, dvasios vadas kun. I. Boreišis, pirm.—J. Bartkus, vice-pirm.—R. Piragis, rašt.—T. Daniševičiūtė, rezisieris—J. Olišauskas.

Per Kalėdas čia apsilankė bažnyčioj pas choristus p. D. Gustaitė iš Chicagos, ir jos sesutė su broliu (detroitiečiai). Gaila, kad ji mus apleido, ir Chicagoj visai apsigyveno. Mums būtų pageidaujama ir mes jos vertę mokėtume apkainuoti.

Per Kalėdas buvo pas Piragį iš East Side vargoninkas P. P. Medoniai, ir Stasė Bukšaitė. Sykiu buvo Matas Šimonis, S. Stepulionis, ir varg. J. Olišauskas. Buvo linksmi koncertuota. Medoniai yra graži porėlė muzikų; tai dar viena naujos mados muzikos jėga.

Vargų Žiedelis.

MARĖ SASNAUSKAITĖ

Liet. Vyčių 61-mos kuopos jauna darbuotoja. Jos pastangomis ši kuopa labai gerai gyvuoja. Ji yra dainininkė ir teatro mėgėja.

CHICAGO, ILL.

Iš metinio susirinkimo.

Dievo Apveizdos parap. L. Vyčių 4-tos kp. metinis susirinkimas įvyko sausio 6 d. Jį su malda atidarė pirm. St. Šimulis. Sekė išdavimas raportų 1926 m. Pirmininkas St. Šimulis savo raporte pažymėjo, kad baigdamas šešis metus pirmininkauti dėl svarbių priežasčių negalėjęs pasilikti pirmininko vietoj.

Toliaus raštininkai neturėjo pasigaminę visų metų raportus. Atidėjo sekančiam susirinkimui. Taipogi vakarų rengimo komisija nebuvo priėmusi pilnų raportų. Ir tas liko sekančiam susirinkimui.

Toliaus, senasis pirm. St. Šimulis pakvietė naują pirmininką Pr. Vainorą užimti vietą. Išreiškė geriausias linkėjimus vienas kitam užėmė vietą naujasis pirm. Pr. Vainora. Jis pakvietė visą naująją valdybą užimti savo vietas: vice-pirm.—A. Jankauskas, nut. rašt.—E. Garbašauskaitė, turto rašt.—B. Stulgaitė, izd.—P. Varakulis. Naujoji valdyba, linksmi susirūpinusi, pradėjus nuo pirmininko, visi pareiškė savo mintis, kad visi darbuosis kiek galėdami, kad išauginus L. Vyčių 4 kp. į didelę skaitlingą nariais kuopa. Keletą malonių žodžių pridėjo gerb. kun. Pr. Vaitukaitis, palinkėdamas naujai valdybai pasekmingos darbuotės. Dar pridūrė, kad ir jis darbuosis su visais kitais.

Daug galima tikėtis iš naujos valdybos. Ji darbuosis netik kuopų narių skaičių padidinti, bet ir jos piniginių stovį pagerinti.

P. V.

NEWARK, N. J.

Lietuvos Vyčių 29-ta kuopa pradeda kas sykis didesnį veikimą ir trumpoj ateityj galima tikėtis bus galingiausia kuopa šioje apylinkėje. Sausio 3 d. šių metų įvyko minėtos kuopos metinis susirinkimas. Basket-ball kom. išdavė raportą: aiškino, kad ratelis gerai lavinasi ir mano eiti į runktynes su apylinkės L. Vyčių basket-ball rate-liais. Teatrališko skyriaus kom. raporte aiškino, kad vei-

kalą turi gražų suradę ir greitai praktikas pradės. Išrinkta nauja valdyba sekantiems metams: pirm.—J. Pranauskas, vice-pirm.—C. Kukiūtė, nut. rašt.—Norbučiūtė, fin. rašt.—A. Laužemiūtė, kasierium—J. Kanapka.

Nutarimai: nutarta surengti vakarienę sausio 30 d. pagerbimui atstovų L. Vyčių New York ir New Jersey Valstijų Apskrities suvažiavime. Tam darbui kom.: A. Tumeliūtė, C. Kukiūtė, J. Pranauskas, Norbučiūtė, Tumeliūtė.

Vajaus reikale. Muzikas A. Stanšauskas davė įnešimą, kad kiekvienas narys prirašytų po 10 naujų narių. Jis pareiškė, kad jis jau žadėtą sumą sekančiam sus-me turės. Nutarta, kas daugiausia narių prirašys tam duoti iš izdo dovaną aukso \$5.00, o antrą dovaną skirti \$2.50. Išrinkta kom., kad pereitų per draugijų susirinkimus ragindami, kad jaunimas rašytųsi prie L. Vyčių organizacijos, o baigiant vajų eiti per namus. Tam darbui kom.: J. Pranauskas, C. Kukiūtė.

Nutarta baigiantės vajui turėti šeimynišką vakarėlį pagerbimui naujų narių.

Prie pabaigos susirinkimo naujos valdybos nariai sakė po įspūdingą prakaibą ir dėkojo už išrinkimą į valdybą ir pareiškė, kad ateinančiais metais kuopa bus viena skaitlingiausių ir gabiausių šioje apylinkėje.

Ten buvęs.

CHICAGO, ILL.

Vyčių darbuotė.

Town of Lake. L. Vyčių 13 kp. pirmą kartą apėjo nerengusi Naujų Metų pramogą. Komisijos kaltė—vienas kitam ir trečiam nesuėjo planai. Lai būna pirmas ir naskutinis toks pasidaravimas!

* * *

Per metinį susirinkimą bus išmokėta arba padalintos dovanos, kurie-ijos prirašė daugiausia narių prie kuopos. Sveikiname laimikius!

* * *

Naujų narių vajuje žadėjo padirbėti ir smarkiai pavaryti p. V. Stancikas; kiti padės ir tol varys pakol L. Vyčių 13 kp. laimės pirmą dovaną. Valio—pirmyn!

* * *

Svečių nemažai pasirodė iš North Sidės L. Vyčių 5 kp.; atsilankė Br. Nausėda ir kuopos pirmininkas Pr. Valaitis. Jiedu kvietė į šokius vas. 26 d. LaSalle Hotel, Red Room. L. Vyčių 13 kp. nariai atsiminus iš praeito laiko daug gero ir naudos padarytos ir apturėtos iš L. Vyčių 5 kp. entuziastiškai priėmė pakvietimą ir visi kaip vienas pasimatysime šokiuose. Ligi pasimatymo!

* * *

Svečias p. V. Balanda iš L. Vyčių 112 kp. atsilankęs sudėjo gražių linkėjimų ir neabejojo, kad Vyčių 13 kp. susilauks vajaus pirmąją dovaną. Darbas stovi prieš akis, iš to bus džiuginančios pasekmės visiems stojus į darba.

* * *

Moksleivis, narys L. Vyčių 13 kp., p. Juozas Paukštys pratarė keletą žodžių ir pareiškė savo linkėjimus. Ateinančiais metais žada baigti dentisterijos šaką, reiškia neilg trukus susilauksime dentisto-profesionalo. Linkime geriausio pasisekimo.

* * *

Ir "Vyties" redaktorius Pr. Zdankus atsilankęs pratarė keletą minčių, pastebėjo didelę atmainą iš nesena pareikštų narių tarpe juokingų atsitikimų. Vyčiai reiškia dėkingumą!

* * *

L. Vyčių 13 kp. narys klierikas Pr. Jurgaitis, lankas St. Mary's of the Lake Seminary pastaruoju laiku apturėjo du minor orders (šventimu), būtent: "Porter ir Lector." Klier. Pr. Jurgaitis laipsniškai žengia prie užbrizto tikslo. Vyčių 13 kp. linki daug ir didelės kantrybės, ištvėrmės ir sveikatos pasiekti praklinųjį pašaukimą. Plunksnelės pagelb.

NEW HAVEN, CONN.

Pagerbtuvės.—Vajus.—Valdyba.—Sportas.

Pagerbė. Lietuvos Vyčių 50-ta kuopa Kalėdų dienoje gražiai pagerbė savo kleboną kun. V. P. Karkauską ir varg. V. Burdulį, kartu ir klebono sesutę V. Karkauskaitę. Už jų prielankumą vyčiai įteikė kiekvienam po gražią dovaną.

Metinis susirinkimas. Gruodžio 30 d. įvyko kuopos metinis susirinkimas, į kurį nariai skaitlingai susirinko. Tapo išduoti raportai iš įvairių komisijų. Taipgi buvo pranešta, kad neužilgo bus atvaizduotas veikalas "Avinėlis Nekaltasis."

Laikė susirinkimo prie kuopos prisirašė šeši nauji nariai: Ona Jokubaitė, A. Balčius, I. Medelis, M. Medelis, J. Milleris ir J. Supsis. Su šių narių prirašymu pradėjom vajeus darbuotę. Stengsimės neatsilikti nuo kitų kuopų šiame prakilniame darbe.

Sekė rinkimas valdybos šiemis metams. Į valdybą sekanti tapo išrinkti: pirm.—P. Medelis, pagelb.—J. Šimoliūnas, fin. rašt.—vienbalsiai išrinkta tą patį, M. Jokubaitė; nut. rašt.—M. Šimolionūtė, izd.—J. Medelis, izdo globėju—J. Balčius, koresp.—M. Jokubaitė ir J. Šimoliūnas.

Sportas. Sportų rateliai šie įkurti: basket-ball ir bowling. Žinoma, pradžia yra gana sunki. Vyrai jau turėjo du žaidimu su vyčių 7-tos kuopos "bowling team'u." Nors reikia prisipažinti, kad Waterburiečiai laimėjo, bet teko pastebėti, kad gerai turėjo dirbti kol mūsų žaidėjus perviršino. Basket-ball taipgi žaidė su Hartford'o vyčiais. Gaila kad ir ten buvo "subytyti," bet nėra ko nusigąsti, nes mūsų vyčiai dar tik pradėjo bendrai stoti į sportą.

Mergaitės jau turėjo kelis žaidimus su svetimtaučių "teams." Nors nelaimėjo, bet ir neatsiliko toli nuo kitų. Bowling mergaitės neatsilieka nuo Waterbury.

Speed up, girls, we have to beat them!

Pumpurėlis.

CHICAGO, ILL.

Valdyba.

West Side. Gruodžio 30 d. Aušros Vartų parap. salėje įvyko Liet. Vyčių 24 kp. priešmetinis sus-mas. Daug kalbėta apie naujų narių vajų, ruošiamus vakarus. Ant galo išrinkta nauja šiemis metams valdyba, į kurią įėjo šie asmenys: dvasios vadas—gerb. kleb. kun. F. Kudirka, pirm.—A. Valonis; vice-pirm.—J. Labanauskas; nut. rašt.—A. Varaniūtė; izd.—P. Šliogeris; izdo glob.—J. Čepaitė ir M. Stankelis; koresp.—Ig. Sakalas ir A. Peldžius; tvarkdariai—Mikaliūnas ir J. Kulbis; dramos-muzikos vedėjai—Ig. Sakalas ir J. Brazaitis; sporto sekcijos vedėjai—M. Gataveckas, A. Dobrovolskis, K. Bardauskas; merg. sporto sekc. vedėjos—V. Palioniūtė, A. Varaniūtė, M. Žibaitė; "poolruimio" prižiūrėtojai—Budavičius ir J. Kulbis; knygyninkas—M. Stankelis; žaislų komisija—J. Linkus, M. Žibaitė, J. Labanauskas, C. Stankiūtė; atstovai į Apskrities sus-mus—M. Stankelis, J. Labanauskas, M. Žibaitė, A. Varaniūtė, I. Sakalas, J. Linkus; knygoms peržiūrėti komisija—Gasparkaitė, Gataveckas, Bardauskas ir Stankelis.

D.

NEWARK, N. J.

Iš kuopos susirinkimo.

L. Vyčių 29-tos kuopos metinis susirinkimas įvyko sausio 3 d. Šv. Jurgio svetainėj. Perstatytas ir priimtas naujas narys, A. Laskauskas.

Basket-ball. Basket-ball raportą išdavė J. Pranauskas. Pasirodė, kad iki šiol praktiškai nebuvo galima laikyti, delto kad nebuvo galima gauti "courto." Dabar svetainę gavome ir taip pat gavome geros medžiagos. Taigi, kad ir nors vėlai pradėsime, mes manome turėti šį metų gerą tyką.

Apskr. Sus-mas. Dabar buvo išrinkti trys delegatai kuopą atstovauti Apskrities sus-me, kuris bus Newarke, sausio 31 d. Sekė trumpas ir geras raportas komisijos, kuri surengs vakarą po suvažiavimo.

Social party. Jos svarstymas buvo atidėtas šiam susirinkimui. Apsvarstyta ir užgirta turėti "Social party," ir tai prieš užbaigimą vajeus. Į rengimo komisiją išrinko: Celia Kukiūtė, A. Norbučiūtė ir J. Pranauską.

Vajus. Nutarė duoti dvi dovanai, nariams, kurie prirašys prie kuopos daugiausia naujų narių per vajeus laiką. Taipogi, buvo išrinkti du kalbėtojai, kurie duos trumpas prakalbas susirinkimuose kitų katalikiškų organizacijų. Tikslas šitų prakalbų, paaiškinti idealus Liet. Vyčių ir raginti jaunuomenę rašytis prie mūsų organizacijos.

Naujoji valdyba. Sekanti nauja valdyba buvo išrinkta: pirm.—J. Pranauskas, vice-pirm.—C. Kukiūtė, rašt.—A. Norbučiūtė, fin. rašt.—A. Laukžemiūtė, izd.—J. Kanapka. Atstovas į Federaciją—P. Elseika.

Sir Roger de Coverley.

CHICAGO, ILL.

Iš choro metinio susirinkimo.

Dievo Apveizdos parap. L. Vyčių 4-tos kp. bažnytinis choras turėjo metinį susirinkimą sausio 2 d. Jį atidarė choro direktorius p. K. Sabonis. Priminė daugelį svarbių dalykų sau ir parapijos naudai.

Svarbiausias darbas tai naujų vargonų įtaisymas. Taipogi priminė, kad yra reikalinga choras padidinti prieš įėjimą į naująją bažnyčią, mažiausia, kad būtų koksai šimtas narių šiame chore. Apsvarsčius didumą svarbių dalykų priėjo prie valdybos rinkimo: choro direktorius ir pirmininkas—p. K. Sabonis, rašt.—D. Sulckaitė, izd.—E. Benaitė, knygų prižiūrėtojai del geresnės tvarkos—P. Varakulis ir E. Garbašauskaitė, choro tvarkos prižiūrėtojas ar maršalka—Pr. Vainora, choro žinutes parašinėti—P. Varakulis.

Visiems gerai žinoma garsi smuikininkė ir pianistė, gabi mokytoja smuikos ir piano, turinti daugybę mokinių p. L. Sabonienė prisiminė minėtame choro susirinkime, kad ir jina visados su choru dalyvausianti. Didelė garbė mūsų chorui, kad p. L. Sabonienė su mumis dalyvauti pasižadėjo. Jaunimas ir jaunamečiai, kurie norėtų likti garsiais smuikininkais ar pianistais patarčiau imti pamoks pas p. L. Sabonienę. Patariu visiems, nes muzikos mylėtojas yra kaip garsus taip ir brangus.

Bus daugiau.

P. V.

DETROIT, MICH.

Į didesnius darbus.

Liet. Vyčių 79 kuopa nuo atgijimo pereiname pava-saryj iki šių metų pradžios darbavos kiek išgalėjo. Vasarą turėjo išvažiuvimus, paskui šokius. Bet tai buvo vis menkesni parengimai.

Bendromis jėgomis. Dabar sueita į kooperavimą su L. Vyčių 102 kuopa. Didesnius darbus veiksime bendromis jėgomis. 102-ji kuopa jau pakvietė mus į bendrą darbą, tai abiem kuopom koncertą surengti p. Juozevskaitei, nesena atvykusiai iš Lietuvos ir p. Vincui (ar ne Justui? Red.) Kudirkai, prie 102 kp. vasario 5 d., Lietuvių svetainėj. West Sidėj, o prie 79 kp. East Sidėj, vasario 6 d., Šv. Jurgio par. pobažnytinėj svet. Kiek nusimanoma, tai šis koncertas bus vienas įstabiausių. Juk nėra buvę pas mus tokio atsitikimo, kad mergina duotų koncertą. O kaip nusako, tai ji yra nepaprastų gabumų artistė. Prie to gi ji yra garsi dainininkė iš mūsų tėvynės Lietuvos. Įgysime nepaprastų įspūdžių. Kitas gi dainininkas p. Kudirka irgi yra vienas įžymiųjų dainininkų, lavinęs užsieny, Italijoje ir kitur. Mūsų jaunimui juk tai yra nepaprasta pramoga.

Valdyba. Gruodžio 19 d. L. Vyčių 79 kp. išrinko naują valdybą 1927 m. Į šią valdybą įėjo jauni, gabūs,

JURGIS JASIULAITIS

L. Vyčių 61-mos kuopos vice-pirmininkas, daug darbuojasi kuopoj; teatro mėgėjas ir didelis sportininkas.

smarki darbuotojai: pirm.—Jonas Kulikauskas, pirm. pag.—St. Klapatauskas, nut. rašt.—J. Blaževičiūtė, fin. rašt.—Emilė Taukaitė, izd.—Ant. Kratavičius, izdo glob.—M. Siđiškiūtė ir P. Gustaitis, maršalka—St. Grensonas, atstovai į Federaciją: Ant. Kleiva, P. Judis ir St. Klapatauskas. Išrinkta įvairios komisijos. Vyti.

HARRISON IR KEARNY, N. J.

Iš kuopos darbų.

L. Vyčių 90 kuopos metinis susirinkimas įvyko sausio 3 d. Jį atidarė ir pirmininkavo pirm. P. Naujalis. Narių prisirinko pusėtinai. Rimtai svarstė svarbius dalykus.

Šokiai. Basket-ball šokių rengimo komisija išdavė raportą. Šokiai įvyks vasario 26 d. Viskas eina tvarkingai.

Vajus. Perskaityta laiškas iš Centro kaslink naujų narių prirašinėjimo vajaus. Nutarė darbuotis vajaus reikale iš visų pajėgų. Nutarė duoti dovanas tiems, kurie prirašys 10. ar daugiau naujų narių. Bus dvi dovanos.

Valdyba. Rinko valdybą 1927 m. Išrinko pirm. P. Velyvį, 50 Ivy St., Kearny, N. J.; pag.—K. Nakrošą, 600 S. 2nd St., Harrison, N. J.; fin. rašt.—M. Kaspariūtė, 309 N. 5th St., Harrison, N. J.; nut. rašt.—B. Lasčiūtė, 414 William St., Harrison, N. J.; izdo glob.—V. Semeilūnas, 193 Maple St., Kearny, N. J.; maršalka—V. Barauskaitė, 193 Maple St., Kearny, N. J.; basket-ball ratelio vedėju-menedžierium—A. Makaruskas, 153 Hoyt St., Kearny, N. J.; koresp.—Jonas Stasilionis, 251 Hoyt St., Kearny, N. J.

Valdyba yra išrinkta iš darbščių narių. Pasižadėjo uoliai dirbti su narių pagelba. J. Stasilionis keliais žodžiais kvietė visus į vienybę prie didesnio, gražesnio ir prakilnesnio darbo.

Senoji valdyba nemažai pereitais metais pasidaravo kuopos labai. Jai be vadovaujant kuopa surengė keturias pramogas ir visos pavyko. Kuopa narių turi apie 80. Ir izdas stovi neblogai; jame yra apie \$190. Sporto uniformoms išleista \$42, naujiems svaidiniams \$12.

Sus-mai. Kuopos susirinkimai bus tik kartą į mėnesį, pirmame pirmadienyj, bažnytinėj svetainėj. Sekantis susirinkimas įvyks vasario 7 d. Nariai bei narės, atėję užsimokėkite mėnesines duokles už pusmetį. Nepamirškite lankyti susirinkimų, nes tai tik kartą į mėnesį. Daugiau galėsime nuveikti. Koresp. J. St.

Žinėlės

Gerb. kun. Juozas Koncevičius, prefektas ir istorikas Katalikų Universitete, Washington, D. C., bendradarbis įžymių, įtekmingų amerikoniškų žurnalų, atidėjęs kitus darbus į šalį, parašė "Vyčiui" įdomų, gražų straipsnį apie Kosciuszko, tą lenkų nusavintą mūsų tautietį. Beabejo, naujasis "Vyties" redaktorius pasistengs tą straipsnį patalpinti artimiausiam "Vyties" numeryj.

* * *

L. Vyčių 13 kuopos geras darbuotojas ir "Vyties" bendradarbis Jonas Maurius dirbtuvėj, sausio 11 d. skaudžiai susižeidė savo ranką. Tūlą laiką negalės dirbti.

* * *

Pr. A. Gelumbis, kurs yra pasižymėjęs savo raštais anglų kalba apie Lietuvą ir lietuvius, yra įšventinamas į kunigus ir laikys savo pirmąsias šv. mišias sausio 25 d., Šv. Juozo katedroj, Buffalo, N. Y.

* * *

L. Vyčių Chicagos Apskritis yra suorganizavęs savo dramatišką ratelį. Jo pirmininku yra Ant. Mureika, rašt.—Zosė Jurgaitė, I rezisieriumi—Ig. Sakalas, II rezis.—Pr. Maskolaitis.

* * *

Dienraščio "Draugo" vakaras įvyks sausio 23 d., Šv. Antano parap. svet., Cicero, Ill.

* * *

Naujų Metų dieną Chicagoj buvo krikštynos pas pp. Alfonsą ir Agnę Panavus. Tą dieną buvo pakrikštytas šių darbuotojų sūnelis. Jam vardą davė Elmeris Leonardas. Svečių buvo netik chicagiečių, bet ir iš Ciceros ir Grand Rapids. Gardžiai užkandžiauta, gražiai pasilinks-minta.

* * *

Daugelis darbuotojų pasigedo p. Povilo Balčiūno, kad pastaruoju laiku jų tarpe nesimaišo. Mat, jis vėl įlindo į biznį—šį kart "bučernę ir grosernę," 3423 So. Morgan St., Chicago, Ill., ir, žinote, prie tokio biznio tai vis "busy."

* * *

Pasitraukiančio redaktoriaus laikinas antrašas bus: Pr. Zdankus, 1114 Kinyon St., So. Bend, Ind.

* * *

Spaustuvės vedėjo ir "Vyties" administratoriaus vietą užėmė p. Jonas Červokas, gerai patyręs tuose darbuose ir pasišventęs vyčių labai darbuotojas.

* * *

Liet. Vyčių 4-ta kuopa, Chicago, rengia šokius sausio 23 d., 1927 m.

* * *

Motiejus Mazeika, kitados daug pasidaravęs Liet. Vyčių, L.D.S., Kat. Federacijoj ir kitose organizacijose ir tautos reikaluose, dabar rašo iš Lietuvos, Kedainių Apskrities ir pašto, Žastasinės kol. prie Kedainių miesto, kad jį dabar spaudžia didelis vargas, jo brolis teismo keliu atėmęs iš jo ūkį, ir dabar jį padėtis priklausanti nuo Dievo ir draugų mielaširdystės. Jis prašo pagelbos savo draugų Amerikoje, kad galėtų savo šeimynėlę: žmoną ir porą vaikelių pramaitinti, arba kad galėtų per teismą atsiimti ūkį iš brolio. Bylos užvedimui reikia \$100. Jo draugai, su kuriais jis dirbo visuomenės darba Amerikoje, malonės neatsakyti jam kiek-nors pašelpo jo tokioj sunkioj padėtyj.

Kas Girdėti Lietuvoj

Vyriausiuoju Lietuvos kariuomenės vadu paskirtas generolas S. Žukauskas.

Amerikiečiai, dėkite savo taupmenas į Lietuvos bankus. Kaunas. Lietuvos atatinamoms įstaigoms patiekta pasiūlymas pavesti Lietuvos konsulatams Amerikoje tarpinkauti tiems Lietuvos piliečiams, kurie prašytą priimti ir padėti jų taupmenas į taupomasias kasas ir bankus Lietuvoj. Pasiūlymas svarstomas.

Pavasarininkų suvažiavimas. Gruodžio 12 d. Mariampolėje įvyko Rajono kuopų atstovų suvažiavimas. Susirinko apie 100 atstovų. Aptarta planai naujiems darbams: kuopelių organizavimas, knygynų steigimas, spaudos platinimas. Išrinkta, geriau palikta senoji, Rajono Valdyba.

Biblisto "paskaita." Kalvarija (Mariampolės apskr.). Čia 8 gruodžio atsibeldė bibliistas ir nusišmėjęs salę laikė "paskaitą" "Ar Kristus jau sugrįžo." Žmonės išvadino kiaušėmis nesusipratėliais. Siūlė knygų pirkti. Papasakojo, kad kas miršta prieš Sekmines, tai eina į pragarą, kad dabar ne Dievas, bet velnias valdo. Žmonės kalbėjo, kad "antikristas" į Kalvariją atvažiuo.

Vienas uoliųjų "Vyties" bendradarbių, poetas Pr. Genys pajuto buvusios Lietuvos vyriausybės ranką. Socialdemokratas prof. Čepinskis atleido jį iš mokytojo vietos, nes esą... jam netikęs.

Rietavas (Telšių apskr.). Kurį laiką vietos "Pavasario" kuopa buvo apsnūdusi, bet dabar, gerb. naujo vikaro kun. Baliutavičiaus padedami, sukruto. Surengė vakarą, kame buvo vaidinama "Rytojaus diena," o choras sugiedojo pavasarininkų himną ir padainavo keletą dainų, kas labai užganėdino (patenkino) publiką. Dabar choras mokosi giesmių, kurias Kalėdų laike bažnyčioj giedos. Be to dar prie kuopos yra įsteigtas spaudos platinimo biūras, kuriame galima gauti pirkti įvairių krikščioniškų laikraščių ir juos užsiprenumeruoti.

Vyturys.

Laiškas ir permamos. Nesenai dar man teko skaityti vienas laiškas, rašytas žmogaus, kuriam ateitininkai, pavasarininkai ir jiems prijaučią žmonės yra lyg kirkas akyje. Laiške buvo rašyta šiaip: "...Naujo pas mus nieko ypatingo tik tai kademus varome prie atgailos už "griekus," bet kietasprandžiai, vieton daryt atgailą, stena, šaukia, kad išgelbėtų tie, į kuriuos iki šiol tikėjo, žiūrėdami ką sako, bet ne ką daro. Ar pagailės šauksmo — parodys ateitis." Tie žodžiai buvo rašyti 1926 m. lapkričio 10 dieną, bet š.m. gruodžio 17 d. vakare tie "kietasprandžiai" maloniai paprašė užleisti seime vietas ir šie norom nenorom turėjo nusileisti. Šiandieną jau buvusio prezidento Griniaus vietoje sėdi prezidentas Smetona. Šiandieną norėtusi paklausti šito laiško autoriaus: ar ir šiandieną dar tamsta girdi tą "atsiprašymo ir gailėsio" šauksmą? Bet šiandieną, man rodosi, tylėtum lyg nieko nežinąs.

Laimingų dienų susilaukė Lietuva, nes ilgiau tokioje padėtyje būdama, kaip iki šiol buvo, būtų daug, vai daug nukentėjusi. Garbė Jums drausuliai, kurie pasiryžote gelbėti mūsų Tėvynę-Lietuvą iš žiauriojo erelio nagų!

Kišio dvasia.

Pavasarininkai dirba. Nors paskutiniu laiku Lietuvoje siaučia įvairūs persekiojimai, vienok ateitininkai, pavasarininkai kruta, dirba. Šiais metais Rietavo apylinkės pavasarininkai daug stipriau dirba, negu iki šiųmetinių persekiojimų. Turi savo chorą, susidedantį, maždaug, iš 30 asmenų. Nors šis choras vos tik susikūręs, bet jau, viename savo viešame vakare, sudainavo scenoje keletą

gražių, tautiškų dainelių, kas labai patenkino publiką. Ypač žavėjo publiką mergaičių, pavasarininkų tautiškas apsirengimas ir žadino kiekvieno lietuvių dvasią.

Kalėdų šventėms tas pats choras pasirodė bažnyčioje. Giedojo paprastas giesmeles, vienok gražiai. Gražu, kada pavasarininkai pasirodė vakarėly, bet daug gražiau, kada bažnyčioje sugrojo vargonai ir jų balsai susiliejo su galingomis jaunuolių giesmėmis... Be abejonės buvo pašaipos iš žmonių, bet tik iš tų, kuriems yra nepakenčiamos pavasarininkų idėjos. Bet mes pavasarininkai-ės nenuliūskime. Aukštai iškelkime savo vėliavą ir, galingai giedodami savo himną, ženkime pirmyn:

...Nors griaus įniršusiai ne vienas
Ir mūsų darbus ir mintis,
Tvirti mes būsime, kaip plienas
Ir bus tik mūsų ateitis!

Petys petin, jaunime,
Dvasią atgaivine,
Drąsiai pirmyn:
Mus šaukia Dievas ir Tėvynė!

B. V.

Klaipėdos krašto lietuvių chorai. Ant. Vaičiūnui apsigyvenus Klaipėdoje ir ėmus chorų organizavimą į savo rankas, Klaipėdos kraštas ošia choralais kai šilu. Pirmiau, čionai buvo vos vienas-antras mažas choralis, dabar, jau yra Klaipėdos krašte 12 chorų, tarp kurių, yra ir gan žymių. Apie Klaipėdos lietuvių chorą A. Vaičiūno diriguojamą, kaip lietuvių, taip ir vokiečių spauda labai gražiai atsiliepia, o konservatorijos profesorius J. Žilevičius pasakė taip tobulai dainuojančio mėgėjų choro dar nesu girdėjęs.

Ateinančią vasarą, A. Vaičiūno rūpesniu ir sumanymu, ruošiamas "Mažosios Lietuvos dainų ir giesmių šventė," kur vyriausiais dirigentais bus A. Vaičiūnas ir Vidūnas. Šventė bus antrąją sekminių dieną birželio 6 d. š.m. Geistina, kad amerikiečiai, kurie mano vasarą važiuoti Lietuvon, kaip tik atvažiuotų į minimą šventę. Čia, dainuos jungtinis choras iš 1,000 žmonių, bus daug svečių iš Klaipėdos krašto ir Didžiosios Lietuvos. Po šventės, ant rytojaus, bus didžiausias Lietuviškojo jaunimo susivažiavimas. Amerikiečiai pakviečiami kuoskaitlingiausiai apsilankyti. Šventės komiteto pirmininku yra p. Stiklorius, taigi, jei kas turi ko paklausti, tesikreipia į p. Stiklorių, Klaipėda, Turgaus g-vė 48.

Žinnešys.

ATSIŠAUKIMAS Į VYČIUS.

Jurbarko miesto Vyčių Draugovės Valdyba.
1926-XII-15. Nr. 54.

Broliai vienminčiai!

Nesenai Jurbarko mieste įsteigėme Jurbarko m. Vyčių Draugovės skaityklą. Skaityklai reikalinga įvairūs laikraščiai, knygos, baldai. O pinigų tam reikalui neturime.

Tad nutarėme prašyti Jūsų, kaip vienos idėjos brolių, prisidėti prie to mūsų darbo bent ku. Prašome, jei galėsite, siuntinėti veltui Jūsų laikraštį "Vytis" ir atliekamų knygų. Manome, kad mūsų prašymas bus išklaustas. O mes būsime dėkingi ir Jūs būsite didelį darbą padarę savo broliams vienminčiams.

Jeigu siūsite mums savo laikraštį ir knygas, tai siųskite šiuo adresu:

Jurbarkas, Klebonija, Kun. Pr. Bikinui, Lietuva.
Vyčių Dr-vės pirmininkas
Kun. Pr. Bikinas,
Sekretorius
J. Eičius.

Kas Klausia-Tas Neklysta

Klaus. Kiek Amerikos Suvienytooms Valstybėms atsieina už vien mokinių viešose mokyklose (public schools)? Moksl.

Ats. \$907,747,309.

Ques. When you burn your hand what three authors do you say?

Gudragalvis.

Ans. Dickens, Howitt, Burns.

Klaus. Kodėl mūsų "bendraminčiai" Lietuvoj pavasarininkai savo organe "Pavasaryj" ir "Jaunimo Vade" mėgsta pašiepti mus amerikiečius, ypatingai Vyčius, nemokėjime lietuvių kalbos? Suamerikonėjęs grinatorius.

Ats. Šiame dalyke galime tikra krikščioniška dvasia tarti Šv. Rašto žodžiais: "Tėve, atleisk jiems, nes nežino, ką darą."

Klausiantiems informacijų apie Giedrą:

Giedros organizacija dar nėra mirus. Didelė ir stipri kuopa yra Ciceroj, kita Dievo Apveizdos parapijoj, Chicagoj. Ar yra daugiau kuopų, nežinom.

Centro valdyba yra—bent vardą neša. Kiek žinoma, ji neperdavė savo pareigų ėjimą ar nėjimą, turta ar neturta tiems, kuriems išreikšta pagaidavimas perduoti, dar pereitą rugp. mėn., Waterburyj, giedrininkų susirinkime.

Jau nuo tūlo laiko giedrininkų organas "Giedra" neišeina.

Reikalaujantieji daugiau informacijų apie giedrininkus malonėkit kreiptis į Giedros Centro raštininkę:

Zosė Jurgaitė,

4622 S. Wood St., Chicago, Ill.

Klaus. Piršaus savo merginai, bet neįsipiršau. Ji liepė palaukti "leap year'o," kada ji pati man pasipiršianti, nes ji esanti "ultra-moderniška." Dabar, gerbiamieji, pasakykite, kada sulauksiu tą "leap year".

Nekantriaujaš.

Ats. Už vienuolikos ir pusę mėnesių. 1928 metai bus "leap year."

Klaus. Kiek algos į metus Chicago mayoras gauna?

Politikierėlis.

Ats. \$18.000.

Klaus. Iš kur saulė gauna šilumą? Vincukas.

Ats. Sulyg dabartinių priimtų teorijų, saulė gauna savo šilumą nuo besitraukiančio savo kūno (The Contraction Theory). Kol kas ši teorija yra dabartinių laikų astronomų pripažinta kaip tinkanti teorija. Bet nevisi su taja teorija sutinka; kiti laikosi savaime desintegruojančių atomų (spontaneous desintegration of atoms) teorijos, kuri taip pat panaši pirmajai. P. B.

To "Cue":

We do not answer questions sent in anonymously.

Žiemos Metu ir Ankstyvame Pavasary TRINER'S Cold Tablets

TRINERIO TABLETAI yra tikriausios gyduolės nuo visokių persišalimų, tu o labiau, kad jos nedaro ant širdies jokio blogo efekto, bet priešingai, tam organui duoda progą atgauti savo normalį stovį.

TRINER'S COUGH SEDATIVE (Trinerio Kosulio Malšintojas) turėtų būt vartojamas sykiu su Trinerio Tabletais, ir yra labai patartina jas gargaliuoti sykiu su Triner's Antiputrin.

TRINER'S BITTER WINE (Trinerio Kartusis Vynas) yra geriausias vaistas dėl šio sezono. Jis išvalo vidurius ir užlaiko juos švariai, gaivina kraują, sutvirtina visą sistemą ir priduoja reikalingiausių spēkų,

idant galėtumet tinkamai kovoti su užpuolančiom ligom.

Visose vaistinėse. Negalint gauti vaistinėse, rašykite tiesiai pas:

JOSEPH TRINER CO.

1333-1345 S. Ashland Ave.

CHICAGO, ILL.

INKLINGS

Something or other from Council 13

According to the latest report, as this goes to press, no one has broken his or her 1927 resolutions. One would think that the boys and girls in our council were angels. No such luck. They knew better than to make them.

SORRY we couldn't publish it in the last issue, since a certain party knew that if the news wasn't in by ten o'clock that particular night there wouldn't be any "INKLINGS", kept us purposely talking till way after the time of closing. JUST for that the paragraph she most hated to see published will be in this column.

Perhaps no girl has ever received such praise from the boys as our own dear "Plunksnelė." There is what you and I can call a regular girl. Any girl who can boast of our boys as being nice and handsome despite the fact we come to meetings without ties and in old working clothes deserves all the good we can say of her.

My dear Plunksnele, watch for the next issue and you will find just what the boys think of the girls in our council.

You say that the pistol dropped while you were loading it, Ed? And it was one of those new safety lock type, wasn't it? Then, will you explain, how you came to be shot in the leg? Say, just where do you get that stuff and how much do you pay for a pint?

Perhaps Charlotte will explain what really was in the letter the girls are all talking about. I wonder if she'd care to have it published so all the curious souls would be satisfied at once.

Valeria Juknis, a new member and a bundle of sunshine, upon being interviewed by the "C. C.", has this to say: "Of course I like to talk to them, and dance, and play games, but in reality the men somehow don't interest me."

"Won't you ever get serious—that is think of a home of—"

"Never."

And in the end as in the beginning they all said that.

I say, Helen Banevičius, does your tall boy-friend still seek your charming company? Remember the last dance we ran? THAT big boy was at the entrance two solid hours BEFORE the dance began. Now won't you tell us how you do it?

GIN.

Šurum-Burum

Ir nebus pas mus nė mokslo, nė meno kūrinų, kurie pakeltų lietuvių tautos vardą kultūringojo pasaulio akyse, kol viešasis mūsų gyvenimas neišdirbs sąlygų, leidžiančių talentingiems žmonėms gyventi mokslo ir meno reikalais. Šamajauskas.

š š š

The difference between a Fundamentalist and a Modernist is this: the Fundamentalist says, "There is a hell;" the Modernist answers, "Oh, hell, there ain't." A.

š š š

Vienas sodietis pirmą syk važiavo laivu per vandenyną (okeaną). Kelionės metu ištikus audrai ir laivui visai pasvyrus, sodietis išgąsty ūmai pribėgo prie kapitono ir sako: "kapi-tone, sustabdyki, aš geriaus keliausiu pėsčias." "R. B."

š š š

Home Life vs Auto.

"Do you think the automobile is interfering with home life in America?"

"Sure. Look how much more comfortable a nice limousine is, than a boarding-house hall-room.

Maspeth Autoist.

š š š

Kasžin kodėl klausia?

Donna G. norinti žinoti, kodėl per šliūbą lietuviai kunigai mauna žiedą mergaitei and dešiniosios rankos piršto, o airiai kunigai ant kairiosios rankos piršto. To dar nepatyres

š š š

Louis.—I see by the papers that a cop invited a Scotchman and a Jew to the crazy house.

Jake.—Vot for?

Louis.—Well you see, the Scotchman was throwing away ten-dollar bills, and the Jew was picking them and handing them back.

Jap of Newark.

š š š

Brangu.

Kartą vienas gydytojas praeidamas pro du vaikučiu paklausė:

— Kaip jūs vaikučiai save jaučiatės?

— Aš manau kad mes Tamstai geriau nesakysime, atsakė vyresnysis vaikas.

— Kodėl? nustebintai paklausė gydytojas.

— Todėl, jog tėvelis mums pasakė, kad kaip jūs mus pereiniais metais atlankėte ir paklausėte kaip mes jaučiamės, tai tėvelis Tamstai už tai turėjo užmokėti du doleriu.

"Iš. Dr."

š š š

Lady.—But, my good man, don't you get tired of doing nothing?

The Cadger.—Orful, Lidy. I gets so tired I can't do nothing else.

Padauža.

Įvairūs Skelbimai

New City Coal Co.

2141 West 47th St.

Kokybė ir Patarnavimas nuo 1895

Tel. Lafayette 0567

Phone Canal 2655

To brighten your home with beautiful portraits, have them taken at

C. J. PANSIRNA

ART PHOTOGRAPHER

Calls on request to all parts of the city.

1901 SOUTH HALSTED STREET, CHICAGO, ILL.

MARQUETTE MANOR

LIETUVIAMS

Turiu garbės pranešti, kad aš atidariau šioj kolonijoj vaistinę (aptieką) po numeriu 2557 W. 69th St., kampas Rockwell St. Mano eilė metų prityrimas, kai po registruoto vaistininko duos jums geriausią patarnavimą išpildyme receptų už nebrangią kainą. Prisiėjus reikalui teiksitės atsilankyti.

G. BENOŠIUS, R. Ph.

2557 W. 69th STREET
CHICAGO, ILL.

BALTIKO-AMERIKOS LINIJA

LIETUVON

per

KLAIPĖDA

Tai Logiškas Kelias

Sekanti Išplaukimai:

LITUANIA.....8 d. Vasario
ESTONIA.....1 d. Kovo
LITUANIA.....26 d. Kovo

Žiniom Kreipkitės į Vietos
Agentus ar į Bendrovę

120 N. LaSalle St., Chicago, Ill.

312 Second Ave., S.,
MINNEAPOLIS, MINN.

PHONE BOULEVARD 0900

AL. P. LYONS, Man. Director

PEOPLES THEATRE

47th Street, Just West of Ashland Ave.

AUGMENTED ORCHESTRA SUPREME

THE PEOPLES GRANDEUR & SUPERB ENTERTAINMENT ARE UNRIVALED

TWO SHOWS DAILY:

First Show 7 to 9 P.M. Second Show 9 to 11 P.M. Doors open at 6:30 P.M.
Saturdays, Sundays and Holidays—Matinees, and continuous from 2 to 11 P.M.

"IT PLEASES US TO PLEASE YOU"

Telephone Boulevard 7078

JAGIELLO PHARMACY

JONAS KAZLAUSKAS, Sav.

Receptus pildom su didžiausiu atsargumu. Užlaikom visokių rūšių žolių ir kitoklių chemiškų vaistų. Taipgi turime pilną eilę dalykų pasigražinimui, kvepalų-perfumų.

4559 S. HERMITAGE AVE., CHICAGO, ILL.

Patronize our Advertisers

Pie a La Radio!

Speaking of June—A June Bride asked her husband to copy the radio recipe one morning. The husband did his best but got two stations at once. One was broadcasting the morning exercises and the other the recipe. This is what he got:

"Hands on hips, place one cup of flour on shoulders, raise knees and depress toes and wash thoroughly in one-half cup of milk. In four counts raise and lower the legs and mash two hardboiled eggs in a sieve. Repeat six times. Inhale one-half teaspoonful of baking powder and one cup of flour, breathe naturally and exhale and sift.

"Attention! Jump to a squatting position and bent white of egg backward and forward overhead and in four counts make a stiff dough that will stretch at the waist. Lie flat on the floor and roll into a marble the size of a walnut. Hop to a standstill and boil in water but do not boil into a gallop afterwards. In ten minutes remove from the fire and dry with a towel. Breathe naturally and dress in warm flannels and serve with fish soup." Vytelė.

š š š

Ir nebailį nugązdino.

Valkata Nr. 1.—Nors aš ir nesu bailys, bet vieno vyro paprašant pinigų jis mane labai nugązdino.

Valkata Nr. 2.—Ar jis grąšino, kad pašauksias policiją?

Valkata Nr. 1.—Ne—jis mane kvietė prie darbo. Procauninkas.

š š š

What happened when Lizzie Ford and Dodge Bros. met on the street?

(Dear readers, use your judgment).

J. C. Kwithecberbellieaching

š š š

"Beskaitydami gerus raštus žmonės bus susipratę katalikai, geri tėvynės sūnūs, kurie savo tėvynės meilę parodo ne žodžiais, bet darbais." (Prof. Dr. A. Maliauskis).

š š š

Slightly Deaf.

Pater (over long distance).—Hello, John, why didn't you make better grades?

John.—Can't hear you, father.

Pater.—I say, couldn't you make better grades?

John.—I can't hear you, father.

Pater.—I say, John, do you need any money?

John.—Yes, sir. Send \$50, father. College kid.

š š š

While in Europe, George Ade was presented to a German professor of literature, who asked: "Mr. Ade, have your works been translated into German?"

"No," replied Ade, "they haven't been translated into English yet."

A.

Ivairų Skelbimai

Tel. Lafayette 4139

GREGOROWICZ BROS.

PEOPLES HARDWARE AND PAINT CO.

Maliavos, aliejaus, stikly, automobiliams reikmenų, visokių naminių daiktų, švinorystės, elektros reikmenų ir t. t.

1901 WEST 47th STREET, CHICAGO, ILL.

Telephones: Lafayette 6179-6174

"The House of Square Dealing"

BAY STATE LUMBER CO.

LUMBER and MILLWORK

2108 TO 2128 W. 47th ST.

CHICAGO, ILL.

Phone Lafayette 5948

FRANK STASULIS @ CO.

REAL ESTATE, LOANS AND INSURANCE

Perkam, parduodam, budavojam, mainom namus ir lotus Chicagoj ir apielinkėj. Apsaugos arba "insurance" geriausiose kompanijose. Visuose reikaluose, o ypač daryme legališku popierių, kreipkitės pas mus, nes gausite sąžiningą patarnavimą.

4405 S. FAIRFIELD AVE., CHICAGO, ILL.

Office and Res. Phone Canal 1603

F. L. SAVICKAS & CO.

Real Estate

LOANS
INSURANCENotary Public
City and Farm
Properties
Bought, Sold
and Exchanged

726 W. 18th St. Chicago, Ill.

Z. BASINSKI

FURNITURE BARGAINS

Best Quality of Furniture, Stoves, Rugs, Beds, Mattresses, Linoleum, Baby Buggies, Ice Boxes, Gas Ranges, Mirrors, everything that makes a young couple happy, sold now at reduced prices.

BEAUTIFUL PRESENTS GIVEN WITH EVERY PURCHASE.

1701-03 WEST 47th STREET
Corner Paulina Street
PHONE BOULEVARD 1751

DIDŽIOJO OFISO TEL. YARDS 1741 IR 4040

Simpatiškas, Mandagus, Geresnis ir Pigesnis Už Kitų Patarnavimas

J. F. EUDEIKIS CO., PAGRABŲ VEDĖJAI

DIDYSIS OFISAS: 4605-07 S. HERMITAGE AVENUE

Skyriai: 4447 S. Fairfield Ave. 4904 W. 14th St., Cicero
Tel. Lafayette 0727 Tel. Cicero 8094

Telephone Lafayette 0882

BEN THE CLOTHIER

B. PASZKIEWICZ, Sav.

Mūsų krautuvėj visuomet užlaikoma drapanos ir visoki vyriški aprėdalai sulig vėliausios mados.

1823-25 W. 47th St.

Chicago, Ill.

Vienu tarpu Zosytė su Donna, kad ritina tai ritina "dice'us." Budris, tenpat stovėdamas, sakė, kad jos norėjusios nulemti katra kokį vyrą gaušianti. Taškelis.

š š š
"Joy Ride."

Child.—Mother, where do autoists go when they go on a "joy ride"?

Mother.—Most of them go to the hospital, my dear.

š š š
Maspeth Autoist.

— Tas žmogus surijo savo žmonos kraitį net į tris mėnesius.

— O koks ten jo žmonos kraitis buvo?

— Ugi dvyliką vištų ir aštuoneta kiškių. Senbernis.

š š š

Dvi panelės šnekasi: "Aš manau, jog panelėms vienoms pačioms nepri-tinka eiti kavinėn."

"Kodel, ar tai nepadoru?"

"Ne, bet tai perbrangiai atseina."
"R. B."

š š š

Skirtumas kopijos nuo originalo—

Jaunas dailininkas ūkininkui.—Na, kaip, tėvai, ar šitas portretas labai panašus tamstos Barbutei.

Ūkininkas.—Nevisai. Yra didelis skirtumas. Barbutės dažytas ir pu-druotas veidas, o čia to panašumo nėra. "Tr."

š š š

On being asked why she never married, Marie Corelli said: "There is no need, for I have three pets at home which answer the same purpose as a husband—a dog that growls every morning, a parrot which swears all the afternoon, and a cat which comes home late at night." A.

š š š

Parlamente pasikalbėjimas.

Rusų Dūmoje Suvalkijos lietuvių atstovas priklausė kairiesiems socia-listams, o be galo smailaus liežuvio Puriškevičius buvo kraštutinis nacio-nalistas. Caro valdžiai varant Lietu-voje rusinimo politiką, socialistas at-stovas mėgino lietuvius ginti. Puriš-kevičius jo nekentė visa širdžia, kaip ir visų socialistų. Ir įvyko toks pas-ikalbėjimas.

Socialistas sako iš tribūnos prakal-bą:

— Tenai gyvena juk gryniausieji lietuviai...

Puriškevičius iš vietos:

— Lietuviai tai gryniausi, bet tu murzinas.

Lietuvis socialistas toliau įrodinėda-mas savo demokratingumą išsireiškė:

— Aš pats ten iš mažų dienų kiau-les ganiau...

Puriškevičius iš vietos:

— Iš tavo murzės matyt, kad tu kiauiliaganis.

To socialisto pavardės nededame, nes jis dar gyvas ir daugeliui pa-žįstamas. "S."

Įvairūs Skelbimai

Telephone Lafayette 7458

PAUL STANKUS AND SON, BAKERS

Wedding and Special Cakes Made to Order

4550 SOUTH WOOD STREET, CHICAGO

S. MARCINKIEWICZ, Pres.

C. MARCINKIEWICZ, Sec'y

S. M. COAL COMPANY

WHOLESALE and RETAIL COAL YARD

COAL, ICE, FEED AND WOOD

1828 West 43rd Street

Chicago, Ill.

Tel. Yards 0171

Phone Lafayette 2584

THE VILIJA CO.

COAL, WOOD AND ICE

Mes Patenkinam Visus

3700 SOUTH SPAULDING AVE., CHICAGO

W. J. STANKUNAS

FOTOGRAFAS

Vestuvių, Gru-pių ir Šeimynų
Mūsų Speciališk-
kumas.

3315 South

Halsted St.

Tel. Yards 1546

Res. Tel.

Beverly 2300

Phone Boulevard 6369

P. CONRAD STUDIO

ART PHOTOGRAPHER

Nuimu lai-dotuves,
vestuves,
šeimynines
grupes,
mažus
vaikus,
pirmos
komunijos
grupes ir
atskirus
asmenis.

3130 S. HALSTED ST.

J. F. RADZIUS, LIETUVIS GRABORIUS

Laidotuvėse patarnauja geriau ir pigiau negu kitas,
todėl, kad priklausau prie grabų išdirbystės.

668 WEST 18th STREET, CHICAGO

Tel. Canal 6174

Skyrius: 3238 S. Halsted St.

Tel. Boulevard 4063

Telephone Roosevelt 7532

S. M. SKUDAS, GRABORIUS

LAI DOTUVIŲ VEDEJAS

Patarnavimas geras ir nebrangus.

Automobiliai Vestuvėms, Krikštynoms ir t. t.

1911 CANALPORT AVE., CHICAGO

Just His Boast.

Professor.—I maintain that men and women are equal.

Co-Ed.—Oh, Professor! You're bragging. Congressietė.

š š š
Lookit, mister, your engine's smoking'.

Well, what of it. It's old enuf. Jap of Newark.

Too Tempting.

Rastus Johnson, a thoroughly married ducky, was one day approached by Phil Brand.

"Better let me write you a policy, Rastus," suggested Phil.

"No sah," declared Rastus emphatically. "Ah ain't any too safe at home as it is."

Adomo draugas.

š š š
There was a Catholic country church where each year, in August, they had a picnic, and where all the politicians and incipient office-holders foregathered and were expected to make a speech. Upon one of these occasions some sons of Belial concealed a number of kegs of beer in an adjacent wood, and the mayor, who was a candidate for re-election, tarried longer at the beer than he did at the picnic. He arrived more than half seas over and was immediately seized, conducted to the platform, and called upon for a speech. He was barely able to hold himself up and utter these words: "Fellow-citizens, we meet to-day upon a common level—Protestants and Presbyterians—" and then he dropped dead drunk upon the platform. It was a Catholic picnic, but the humor of the incident amused everybody. A.

š š š
"Branginkit laiką: kiekviena minuta—siulė mūsų gyvenimo audekle." (Richard).

š š š
Post-office employee (after weighing letter).—This letter won't go for two cents. You'll have to put another stamp on it.

Tramp.—Aw, Mister, you're kiddin' me, aint cha? Why, another stamp would make it heavier.

Jap of Newark.

š š š
"How many natural magnets are there?"

"Two—blondes and brunettes."

J. C. Kwitcherbellieachin.

š š š
Zosytė su Donna sakė, kad jos norinčios vaikinų su "baby faces."

Not a "baby face."

Elegance.

š š š
"John, why are you drinking that Liquid Veneer?"

"I'm just acquiring a little polish." Sheik'as.

DAKTARAI

Telefonas Boulevard 1939

Dr. S. A. Brenza

4608 SO. ASHLAND AVENUE, CHICAGO, ILLINOIS

Valandos—Dieną nuo 9 iki 12. Vakaraš: nuo 6:30 iki 9:30.

DR. S. BIEŽIS

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
Ofisas: 2201 W. 22nd St., Kampas
S. Leavitt Street, Tel. Canal 6222
Rezidencija: 3114 West 42nd Street
Tel. Lafayette 4988
Valandos: 1—4 ir 7—8 val. vak.
Nedėlioj: 10—12 ryte

Boulevard 9459

Lafayette 4484

DR. A. J. DIKSELIS

LIETUVIS DENTISTAS
4603 S. Ashland Ave.
Office: 9 to 12 A.M., 3 to 9 P.M.
BRANCH—4358 S. FAIRFIELD AVE.
Hours: 1 to 3 daily

Telephone Lafayette 5820

Dr. K. Drangelis

DENTISTAS

Val: Iš ryto nuo 9 iki 12 ir po piet nuo 2 iki 8 vakare.
Trečiadieniaš ir šventadieniaš sulig sutarties.

4193 ARCHER AVENUE, Brighton Park

Phone Yards 4317

DR. J. J. FLANIGAN
DENTIST

LADIES CONSTANT IN ATTENDANCE
Hours: 9:00 A.M. to 9:00 P.M.

4649 S. Ashland Ave., Cor. 47th St. Chicago, Ill.

Tel. Boulevard 2160

DR. A. J. KARALIUS

LIETUVIS GYDYTOJAS
3303 So. Morgan Street
CHICAGO, ILL.

Boulevard 7820

Res. Prospect 1930

DR. M. T. STRIKOL

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS
4601 S. ASHLAND AVE.
Rezidencija: 6641 S. ALBANY AVE.
Ofiso val.: 2-4, 6-8. Nedėlioj 10 iki 12 d.

Phone Canal 6222

Dr. P. G. Luomons

DENTIST

2201 West 22nd Street

Phone Canal 7233

P. M. CIBULSKIS
MALIAVOJIMO KONTRAKTORIUS

Maliavos, geležinių prekių (hardware), sieninės popieros, malia-votojams reikmenų. Langams užlaidas dirbame sulig užsakymo.

2334 S. Leavitt St., Chicago, Ill.

Office Phone Canal 0257

Res.: 6600 S. Artesian Ave.
Phone Prospect 6659

DR. P. Z. ZALATORIS

PHYSICIAN & SURGEON
1821 S. Halsted St., Chicago

Tel. Lafayette 5976

R. ANDRELIUNAS

JEWELRY, MUSIC AND RADIO
4414 S. California Avenue
CHICAGO, ILL.

Su angelu sutarė.

Senas Mejeras, elgeta, buvo labai maldingas. Ir štai, vieną kartą, karštai jam besimeldžiant, pasirodė angelas Gabrielius.

— Gerasai angele, — tarė Mejeras, ką reiškia Viešpačiui šimtas tūkstančių metų?

— Vieną minutę! — atsakė angelas.

— O ką reiškia Viešpačiui šimtas tūkstančių latų?

— Vieną minutę! — atsakė angelas.

— O ką reiškia Viešpačiui šimtas tūkstančių latų?

— Vieną santimą!

— Gerasis angelėli, paprašyk Viešpatį, kad duotų man vieną santimą!

— Gerai, — tarė angelas, — lukterėk vieną minutę!

“R. B.”

š š š

Pataikė.

Mokykloje, per geografijos pamokas:

Mokytojas (į Joną). — Surask man ant žemlapio Ameriką.

Jonas teisingai nurodo.

Mokytojas (į Vincuką). — O tu, man pasakyk, kas atrado Ameriką?

Vincukas. — Jonas, ponas mokytojau!

“Iš. Dr.”

š š š

A student who was a candidate for the Protestant ministry, having decided to adopt the Catholic religion went to tell his tutor the sad news. After listening as patiently as he could to the young man's reasons for his proposed action, the tutor stood over him, frowned down upon him, and told him what he thought about it. “Of course,” he said, “you must follow your conscience; but I feel it incumbent upon me to inform you that the step you contemplate taking will be highly distasteful to the—er—Deity, and—er—even more so to my wife and myself.”

A.

š š š

Savaip supranta.

Plaukia laiveliu tėvas su sūnumi. Laivelis pradeda skęsti. Tėvas, iškęs į vandenį, šaukia sūnui.

— Ko tu nešoki į vandenį?

— Kur aš šoksiu, kad ten nėra ant ko atsistoti, — atsako sūnus.

“Karys.”

š š š

“Drašos geriausia dalis — atsargumas.” (Šekspyras).

š š š

“Nėra kilnesnės misijos už laikraštintinko misiją. Laiminu šį tavo pašaukimo ženklą. Mano pirmatakūnai laimindavo krikščionių karžygių kardus ir ginklus, aš beveliju melsti Dievą palaimos katalikiškojo rašytojo plunksnai.”

Pijus X.

š š š

Safety Last!

Life is short—he made it shorter, By speeding faster than he oughter. Sheik'o sheba.

Bum Čik Čik.

Alex. Krencius

GENERALIŠKAS

Namų Statymo Kontraktorius

1418 S. 50th CT., CICERO, ILL.

A. F. POCIUS

Expert Watch Repairing

Dealer in Diamonds, Jewelry, Watches, Wedding Rings, etc.

4930 W. 14th St., CICERO, ILL.

Telephone Cicero 39

GRANT WORKS PHARMACY

JOHN MALAKAUSKAS, Sav.

LIETUVIŠKA APTEKA

Pirmos Kliastos Patarnavimas ir Žemiausios Kainos.

4847 WEST 14th STREET, CICERO, ILL.

Phone Cicero 3709

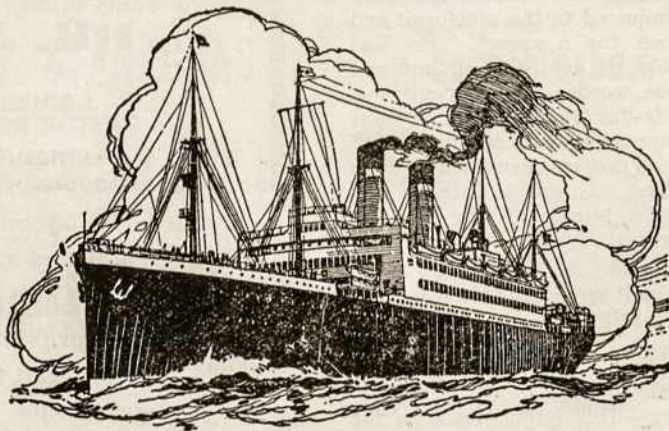
CICERO PHOTO STUDIO

P. PUCKORIUS, Fotografas

Vestuvių, grupų, šeimynų ir pavienių mūsų specialybė

1435 S. 49th COURT, CICERO, ILL.

Vyčių Ekskursija Lietuvon

LAIVU S. S. LITUANIA

Birželio 14, 1927 Iš New York'o

Dabar laikas užsisakyti vietą minėtame laive. Bilietas iš New Yorko į Klaipėdą ir atgal: Third Cabin, \$196.00; Third Class, \$181.00. War Tax ir Head Tax extra. Vyčiai manantieji ekskursijoje dalyvauti prašomi mums pranešti savo vardus ir adresus. Mes prisiūsime platesnių informacijų. Geriausiai pirkti minėtai ekskursijai bilietus pas mus. Mūsų atstovai patarnaus Jums New Yorke išvažiuojant ir atvažiuavus Lietuvon.

LITHUANIAN SALES CORPORATION

JOHN J. ROMAN, Pres.

366 Broadway

South Boston, Mass.